

รายงานการวิจัย

เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี :
ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

A Cost Analysis In Producing The Bachelor Degree Student:
A Case Study of Oriental Languages Department, Faculty of
Humanities and Social Sciences, Burapha University

ผู้วิจัย

ณัฐวรรณ สيناโรจน์
นันท์ชญา มหาพันธ์
อุไรวรรณ จิตเป็นธม คิม
ภูมรินทร์ ภิรมย์เลิศอมร
ดารณี มณีลาภ

ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2561

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

2562

กิตติกรรมประกาศ

ในการวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนี้ ต้องขอขอบคุณอาจารย์จัญจลา ศิวะมาศ และ
อาจารย์กรวิภา เทียนภาสกร คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้ให้คำปรึกษาและ
คำแนะนำในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย.....	3
ขอบเขตของโครงการวิจัย.....	3
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของภาควิชาภาษาตะวันออก.....	5
แนวคิดและความหมายของต้นทุน.....	6
แนวคิดการปันส่วนต้นทุน.....	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
กรอบความคิดในการวิจัย.....	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	16
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	16
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	16
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	22
ผลการคำนวณต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก.....	22
การคำนวณต้นทุนต่อหัวของนิสิตภาควิชาภาษาตะวันออก.....	28
การเปรียบเทียบต้นทุนต่อหัวของกับค่าธรรมเนียมการศึกษาของนิสิต.....	29
การเปรียบเทียบต้นทุนต่อหัวของกับค่าธรรมเนียมการศึกษาของนิสิตของสถาบันอื่น.....	31
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย.....	33
อภิปรายผล.....	34
ข้อเสนอแนะ.....	35
บรรณานุกรม.....	36

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	แสดงข้อมูลนิสิตแลกเปลี่ยนประจำภาควิชาภาษาตะวันออก.....	1
ตารางที่ 2	แสดงผลการคำนวณต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก.....	22
ตารางที่ 3	แสดงผลคำนวณต้นทุนต่อหัวของนิสิต ภาควิชาภาษาตะวันออก.....	29

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าธรรมเนียมการศึกษาแต่ละสถาบัน.....	30
ภาพที่ 2 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าธรรมเนียมการศึกษาแต่ละสถาบันอื่นในต่างประเทศ.....	32

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ค่าฉนวน และวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิต ต้นทุนต่อหัวของนิสิตแต่ละหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเกาหลี สำหรับภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาและเปรียบเทียบค่าธรรมเนียมการศึกษากับมหาวิทยาลัยอื่นจากการวิเคราะห์ข้อมูลต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก เป็นเงินทั้งสิ้น 18,668,692.73 บาท ซึ่งนิสิตที่จะรับมีจำนวน 120 คน โดยค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร เป็นเงิน 155,572.44 บาท ต้นทุนการจัดการเรียนการสอนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาคือคนละ 19,446.55 บาท จากการเปรียบเทียบ อัตราการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเกาหลี ของสถาบันอื่นทั้งในสังกัดรัฐและเอกชน พบว่าทุกมหาวิทยาลัยได้มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมส่วนใหญ่มีค่าธรรมเนียม 15,000 บาท และมหาวิทยาลัยที่มีค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงสุด คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีค่าธรรมเนียม 17,000 บาท มหาวิทยาลัยที่มีค่าธรรมเนียมการศึกษาต่ำที่สุดคือมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวนประมาณ 5,170 บาท

คำสำคัญ : ต้นทุนหลักสูตร ต้นทุนการผลิตบัณฑิต ต้นทุนนิสิตต่อหัว

Abstract

The purpose of this studying is to calculate and analysis the cost of producing graduate students and cost per person in each field of study in Bachelor of Arts program: major in Chinese, Japanese and Korean at the Department of Oriental Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University and compare education fees with other universities . According to the analysis, the total cost data of the Department of Oriental Languages is 18,668,692.73 baht which 120 students will enroll into this program. The total cost of the program is 155,572.44 baht. The average teaching and learning cost per semester is 19,446.55 baht per person in comparison between the rate of fees for Bachelor of Arts program: major in Chinese, Japanese and Korean with the other institutions including public and private universities which found that every university has collected average tuition fee at 15,000 baht and the highest tuition fee university is Chulalongkorn University at 17,000 baht. The lowest tuition fee is Burapha University at approximately 5,170 baht.

Keywords : Curriculum Cost, Cost for Producing for Graduate, Cost per Person of Student

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาวิชาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีพันธกิจจัดการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาเกาหลีมาเป็นระยะเวลาว่าสองทศวรรษ โดยภาควิชา ฯ สามารถผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานรับใช้สังคมได้อย่างต่อเนื่อง โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนมากไปประกอบอาชีพและได้ใช้ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศที่ได้รับการศึกษามาทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ เช่น ล่าม นักแปล พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ครูสอนภาษาต่างประเทศ เลขานุการผู้บริหารชาวต่างประเทศ ฯลฯ ในด้านความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ภาควิชาภาษาตะวันออกมีโครงการนิสิตแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยที่มีบันทึกความเข้าใจทางวิชาการ (MOU) ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงข้อมูลนิสิตแลกเปลี่ยนประจำภาควิชาภาษาตะวันออก

ปีการศึกษา	จำนวน (คน)	ระยะเวลา (ภาคการศึกษา)	มหาวิทยาลัย	ประเทศ
2561	5	2 ภาคการศึกษา	ซุงนัม	สาธารณรัฐเกาหลี
	2	1 ภาคการศึกษา	สตรีซองชิน	สาธารณรัฐเกาหลี
	2	1 ภาคการศึกษา	แทจิน	สาธารณรัฐเกาหลี
	3	2 ภาคการศึกษา	นิชิตวชู	ญี่ปุ่น
	3	2 ภาคการศึกษา	นิชิตวชู	ญี่ปุ่น
	2	2 ภาคการศึกษา	มุซาชิโนะ	ญี่ปุ่น
	8	2 ภาคการศึกษา	เวินโจว	สาธารณรัฐประชาชนจีน
2560	10	2 ภาคการศึกษา	เวินโจว	สาธารณรัฐประชาชนจีน
	5	2 ภาคการศึกษา	คันดะ	ญี่ปุ่น
	3	2 ภาคการศึกษา	นิชิตวชู	ญี่ปุ่น
	1	1 ภาคการศึกษา	แทจิน	สาธารณรัฐเกาหลี
	5	2 ภาคการศึกษา	ซุงนัม	สาธารณรัฐเกาหลี
2559	5	2 ภาคการศึกษา	ซุงนัม	สาธารณรัฐเกาหลี
	1	1 ภาคการศึกษา	แทจิน	สาธารณรัฐเกาหลี
	4	2 ภาคการศึกษา	คันดะ	ญี่ปุ่น
	3	2 ภาคการศึกษา	นิชิตวชู	ญี่ปุ่น
2558	4	2 ภาคการศึกษา	คันดะ	ญี่ปุ่น
	3	2 ภาคการศึกษา	นิชิตวชู	ญี่ปุ่น

2557	5	2 ภาคการศึกษา	ชุนนัม	สาธารณรัฐเกาหลี
	8	2 ภาคการศึกษา	เวินโจว	สาธารณรัฐประชาชนจีน
	6	2 ภาคการศึกษา	คันตะ	ญี่ปุ่น
	3	2 ภาคการศึกษา	นิซึกิซุ	ญี่ปุ่น
	5	2 ภาคการศึกษา	ชุนนัม	สาธารณรัฐเกาหลี
	34	2 ภาคการศึกษา	เวินโจว	สาธารณรัฐประชาชนจีน

จากข้อมูลในตารางจะเห็นว่าภาควิชาภาษาตะวันออก มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ และส่งนิสิตแลกเปลี่ยนในปีการศึกษา 2561 จำนวน 25 คน ปีการศึกษา 2560 จำนวน 24 คน ปีการศึกษา 2559 จำนวน 13 คน ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน ปีการศึกษา 2557 จำนวน 48 คน ทำให้เห็นว่านิสิตที่เรียนภาควิชาภาษาตะวันออกมีโอกาสได้เป็นนิสิตแลกเปลี่ยน ถือเป็นจุดแข็งของภาควิชาภาษาตะวันออก

อย่างไรก็ตามภาควิชา ฯ ได้ตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคม นโยบายการพัฒนาประเทศตามกรอบของไทยแลนด์ 4.0 เศรษฐกิจ รวมถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนประชากร มาตรฐานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย ซึ่งล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อทิศทางและนโยบายการผลิตบัณฑิตของภาควิชา ฯ ทั้งสิ้น

ในกระบวนการผลิตบัณฑิตนั้น จำเป็นต้องมีปัจจัยในการผลิตที่สำคัญหลายประการประกอบกัน เช่น อาจารย์ผู้สอน อาคารเรียน วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา การจัดกิจกรรม และหน่วยสนับสนุนต่าง ๆ ซึ่ง ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีอัตราค่าใช้จ่ายที่เพิ่มสูงขึ้นมาโดยตลอด ประกอบกับปัจจัยด้านภาวะเงินเฟ้อทำให้มูลค่าเงินในปัจจุบันมีค่าลดลงเรื่อย ๆ ซึ่งมีอัตราผกผันกับค่าธรรมเนียมการศึกษาของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตทั้ง 3 สาขาวิชาที่ยังคงจัดเก็บในอัตราเดิมมาเป็นระยะเวลากว่า 20 ปี ซึ่งถึงแม้ว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ภาควิชาทั้งสองจะมุ่งเน้นการบริหารงานงบประมาณที่มีอยู่จำกัดอย่างคุ้มค่า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาบัณฑิตแล้วก็ตาม แต่ภาควิชา ฯ ก็พบว่ามีความยากลำบากในการบริหารจัดการการเรียนการสอนภายใต้งบประมาณที่จำกัด

เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนภาควิชาฯ ได้มีการศึกษาข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียประกอบด้วย ผู้ประกอบการ นิสิตเก่า นิสิตปัจจุบัน และคณาจารย์ในช่วงการประกันคุณภาพที่ผ่านมา และพบว่า เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนทางด้านภาษาต่างประเทศเป็นไปด้วยความมีประสิทธิภาพและสามารถผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถแข่งขันกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคได้นั้น ภาควิชาฯ จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาในประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้

1) สร้างห้องปฏิบัติการทางภาษาที่รองรับโปรแกรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนการสอนอันทันสมัย ซึ่งในปัจจุบันคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่สามารถใช้งานได้จริงในการจัดการเรียนการสอนเพียง ๒ ห้องเท่านั้น (ห้องละ 40 ที่นั่ง) สำหรับรองรับผู้เรียนที่มีจำนวนมากกว่า 400 คน ใน 3 สาขาวิชา ซึ่งไม่เพียงพอเป็นอย่างมากต่อการฝึกทักษะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในรายวิชาการฝึกทักษะฟัง-พูด ดังนั้นภาควิชาฯ จึงเห็นเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องมีการปรับปรุงและเพิ่มเติมพื้นที่สำหรับการปฏิบัติการทางภาษาเพื่อให้ นิสิตได้สามารถฝึกหัดในระหว่างเรียนและนอกห้องเรียน

2) จัดให้มีกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมนอกจากที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษาให้กับนิสิตเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อตลาดแรงงานได้มากยิ่งขึ้น โดยภาควิชาจำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมต่าง ๆ ให้มากขึ้นทั้งด้านจำนวนและคุณภาพ เช่น โครงการส่งเสริมการฝึกทักษะทางภาษาเพื่องานอาชีพต่าง ๆ เช่น พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน ล่าม และนักแปล โดยในปัจจุบันนิสิต ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมเสริมสมรรถนะทางภาษาเพียงประมาณ ๖๗ บาท/คน/ปีการศึกษา ซึ่งไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนิสิตได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลายปีที่ผ่านมา จนกระทั่งภาควิชาภาษาตะวันออกไม่สามารถจัดสรรเงินสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมให้กับนิสิตได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นการปรับการจัดเก็บ ค่าธรรมเนียมการศึกษาตลอดหลักสูตรแบบเหมาจ่ายจะช่วยให้นิสิตจะได้รับเงินสนับสนุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น

3) เพิ่มอัตราค่าจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศให้เท่าเทียมกับการจ้างของสถาบันการศึกษาอื่น ๆ โดยในปัจจุบันภาควิชาฯ ประสบปัญหาการคงอยู่ของคณาจารย์ชาวต่างประเทศตำแหน่งผู้มีความรู้ ความสามารถ ทั้งนี้เนื่องจากอัตราค่าจ้างที่ต่ำกว่าเกณฑ์ โดยปัจจุบันมหาวิทยาลัยบูรพาได้กำหนดให้จ้างอาจารย์ชาวต่างชาติที่มีคุณวุฒิในระดับปริญญาตรีในอัตราเดือน ๆ ละ 20,000 บาท ทั้งนี้ อัตราดังกล่าวนี้ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมา เป็นระยะเวลาเกือบ 20 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราค่าจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติ เฉลี่ยของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทยอยู่ในอัตราประมาณ 20,780 – 30,780 บาทต่อเดือน¹ นอกจากนี้ จากการที่ภาควิชาฯ มีงบประมาณในจำนวนจำกัด จึงเป็นการยากที่ภาควิชาฯ จะจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จึงมีผลโดยตรงต่อคุณภาพในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งภาควิชาฯ ยังมี ค่าใช้จ่ายในการดูแลคณาจารย์ชาวต่างชาติ เช่น ค่าธรรมเนียมการต่อวีซ่า การต่อใบอนุญาตการทำงาน รวมเป็นค่าใช้จ่ายประมาณ 10,000 บาท/คน/ปี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา คำฉนวน และวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตและต้นทุนต่อหัวของนิสิตแต่ละหลักสูตร สำหรับภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าธรรมเนียมการศึกษาของนิสิตในแต่ละหลักสูตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อทราบต้นทุนการผลิตบัณฑิตแต่ละหลักสูตร สำหรับภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อทราบต้นทุนต่อหัวของนิสิตแต่ละหลักสูตร สำหรับภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตและกำหนดค่าบำรุงการศึกษาตามความเป็นจริง

¹ การปรับบัญชีโครงสร้างอัตราค่าจ้างลูกจ้างชาวต่างประเทศที่มีสัญญาจ้าง กรมบัญชีกลาง กลุ่มพัฒนาระบบลูกจ้าง
www.cgd.go.th

ขอบเขตของการวิจัย

1. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

1.1 ประมาณการค่าใช้จ่ายตามงบลงทุน (Capital Expenditures) สำหรับนิสิตภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่จะเปิดสอนในปีการศึกษา 2563

1.2 ประมาณการค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (Operating Expenditures) โดยอ้างอิงจากค่าใช้จ่ายดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงประจำปีงบประมาณ 2560 สำหรับภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. จำนวนบัณฑิตที่นำมาคำนวณต้นทุนต่อนิสิต คือ บัณฑิตระดับปริญญาตรี สำหรับภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามแผนการรับนิสิตเข้าศึกษา ปีการศึกษา 2561 - 2564

ข้อจำกัดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเฉพาะต้นทุนค่าใช้จ่ายในการบริหารหลักสูตรที่เกิดขึ้นภายใต้ ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยไม่ได้ครอบคลุมต้นทุนค่าใช้จ่ายในการบริหารหลักสูตรในหน่วยงานอื่น ๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ต้นทุนการผลิตบัณฑิต** หมายถึง ผลรวมของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นภายใต้ ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. **ต้นทุนการผลิตบัณฑิตแต่ละหลักสูตร** หมายถึง ผลรวมของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นภายใต้ ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยแยกค่าใช้จ่ายตามแต่ละหลักสูตร
3. **ต้นทุนต่อหัวของนิสิต** หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต 1 คนภายใต้ ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. **ต้นทุนทางตรง** หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่สามารถระบุได้โดยตรงว่าเป็นต้นทุนของหลักสูตร
5. **ต้นทุนทางอ้อม** หมายถึง ต้นทุนร่วม (Common cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นต้นทุนของหลักสูตรใด
6. **การปันส่วนต้นทุน** หมายถึง การจัดสรรต้นทุนทางอ้อม โดยคิดคำนวณต้นทุนตามจำนวนหน่วยกิตตามแผนการเรียน ให้แต่ละหลักสูตร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ปรัชญา

สื่อสารอย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ ภายใต้กรอบจริยธรรมแห่งวิชาชีพและความรับผิดชอบต่อสังคม

วัตถุประสงค์

1. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน, สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และ สาขาวิชาภาษาเกาหลี ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษานั้นๆ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านกำลังคนของประเทศ โดยเมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนี้แล้ว บัณฑิตสามารถทำงานที่เกี่ยวข้องด้านภาษานั้นๆ ทั้งในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

2. เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแล้ว บัณฑิตจะมีสมรรถนะ ดังนี้

- 2.1) มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถเป็นผู้ร่วมพัฒนาสังคม
- 2.2) มีความรอบรู้ทางภาษานั้นๆ และสามารถประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้
- 2.3) มีทักษะการแสวงหาความรู้ วิเคราะห์ และประยุกต์เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- 2.4) มีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กรได้
- 2.5) สามารถใช้ภาษานั้นๆ ในการสื่อสาร และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรที่เปิดสอน

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ทำการปรับปรุงหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 หลักสูตร

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต มี 3 สาขาวิชาดังนี้

1. สาขาวิชาภาษาจีน
2. สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น
3. สาขาวิชาภาษาเกาหลี

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและความหมายของต้นทุน

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2540) ต้นทุน (Cost) หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรที่สูญเสียไปเพื่อให้ได้สินค้าหรือบริการ โดยมูลค่านั้นจะต้องสามารถวัดได้เป็นหน่วยเงินตรา

การจำแนกประเภทต้นทุน

ความหมายของต้นทุนมีหลายชนิดซึ่งจะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ ในกระบวนการวางแผนและตัดสินใจ การเลือกใช้ต้นทุนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด การนำต้นทุนไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ก็อาจทำให้การตัดสินใจผิดพลาดได้ ต้นทุนสามารถจำแนกได้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. การจำแนกต้นทุนตามลักษณะส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์

ส่วนประกอบของต้นทุนที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด (Cost of a Manufactured Product) จะประกอบด้วยวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต ซึ่งถ้าพิจารณาในด้านทรัพยากรที่เป็นส่วนประกอบของสินค้าแล้ว ประกอบด้วย

วัตถุดิบทางตรง (Direct materials)

วัตถุดิบ(Raw materials) หมายถึงสิ่งของที่กิจการซื้อมาเพื่อนำไปผลิตเป็นสินค้า วัตถุดิบถือเป็นส่วนประกอบสำคัญของการผลิตสินค้า ซึ่งต้นทุนที่เกี่ยวกับการใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้าอาจจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. วัตถุดิบทางตรง (Direct materials) หมายถึง วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิต และสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าใช้ในการผลิตสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในปริมาณและต้นทุนเท่าใด รวมทั้งจัดเป็นวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตสินค้าชนิดนั้น ๆ เช่น ไม้แปรรูปจัดเป็นวัตถุดิบทางตรงของการผลิตเฟอร์นิเจอร์ ผ้าที่ใช้ในอุตสาหกรรมเสื้อผ้า ยางดิบที่ใช้ในการผลิตยางรถยนต์ แร่เหล็กที่ใช้ในอุตสาหกรรมถลุงเหล็ก กระดาษที่ใช้ในธุรกิจสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

2. วัตถุดิบทางอ้อม (Indirect materials) หมายถึง วัตถุดิบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยทางอ้อมกับการผลิตสินค้า แต่ไม่ใช่วัตถุดิบหลักหรือวัตถุดิบส่วนใหญ่ เช่น ตะปู กาว กระดาษทรายที่ใช้เป็นส่วนประกอบของการทำเครื่องหนังหรือเฟอร์นิเจอร์ น้ำมันหล่อลื่นเครื่องจักร เส้นด้ายที่ใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น โดยปกติแล้ววัตถุดิบทางอ้อมอาจจะถูกเรียกว่า “วัสดุโรงงาน” ซึ่งจะถือเป็นค่าใช้จ่ายการผลิตชนิดหนึ่ง

ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor)

ค่าแรงงาน (Labor) หมายถึง ค่าจ้างหรือผลตอบแทนที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือคนงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า โดยปกติแล้วค่าแรงงานจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ค่าแรงงานทางตรง (Direct labor) และค่าแรงงานทางอ้อม (Indirect labor)

1. ค่าแรงงานทางตรง (Direct labor) หมายถึง ค่าแรงงานต่าง ๆ ที่จ่ายให้แก่คนงานหรือลูกจ้างที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าสำเร็จรูปโดยตรง รวมทั้งเป็นค่าแรงงานที่มีจำนวนมากเมื่อเทียบกับค่าแรงงานทางอ้อมในการผลิตสินค้าหน่วยหนึ่ง ๆ และจัดเป็นค่าแรงงานส่วนสำคัญในการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็น

สินค้าสำเร็จรูป เช่น คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตก็ควรถือเป็นแรงงานทางตรง พนักงานในสายการประกอบ เป็นต้น

2. ค่าแรงงานทางอ้อม (Indirect labor) หมายถึง ค่าแรงงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับค่าแรงงานทางตรงที่ใช้ในการผลิตสินค้า เช่น เงินเดือนผู้ควบคุมโรงงาน เงินเดือนพนักงานทำความสะอาดเครื่องจักร และโรงงาน พนักงานตรวจสอบคุณภาพ ช่างซ่อมบำรุง ตลอดจนต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับคนงาน เช่น ค่าภาษีที่ออกให้ลูกจ้าง สวัสดิการต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งค่าแรงงานทางอ้อมเหล่านี้จะถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายการผลิต

ค่าใช้จ่ายการผลิต (Manufacturing Overhead)

ค่าใช้จ่ายการผลิต หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าซึ่งไม่สามารถจัดประเภทเป็นวัตถุดิบทางตรง และค่าแรงงานทางตรง เช่น วัตถุดิบทางอ้อม ค่าแรงงานทางอ้อม ค่าใช้จ่ายในการผลิตทางอ้อมอื่น ๆ ได้แก่ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่า ค่าเสื่อมราคา ค่าประกันภัย ค่าภาษี เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ก็ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการดำเนินการผลิตในโรงงานเท่านั้น ไม่รวมถึงเงินเดือน ค่าเช่า ค่าไฟฟ้า ค่าเสื่อมราคา ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในสำนักงาน นอกจากนี้ ยังจะพบว่าในบางกรณีมีการเรียกค่าใช้จ่ายการผลิต ในชื่ออื่น ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายโรงงาน (Factory Overhead) โสหุ่ยการผลิต (Manufacturing Burden) ต้นทุนผลิตทางอ้อม (Indirect Costs) เป็นต้น

2. การจำแนกต้นทุนตามความสำคัญและลักษณะของต้นทุนการผลิต

การจำแนกต้นทุนตามความสำคัญและลักษณะของต้นทุนการผลิตนั้น จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับการจำแนกต้นทุนตามส่วนประกอบของการผลิต ซึ่งวัตถุประสงค์ของการจำแนกต้นทุนในลักษณะนี้ ก็เพื่อใช้ในการวางแผนและควบคุมมากกว่าที่จะจำแนกเพื่อการคำนวณต้นทุนของสินค้าหรือบริการ การจำแนกต้นทุนตามความสำคัญและลักษณะของต้นทุนการผลิต เราสามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะคือ

1. ต้นทุนขั้นต้น (Prime Costs) หมายถึง ต้นทุนรวมระหว่างวัตถุดิบทางตรงและค่าแรงงานทางตรง ซึ่งตามปกติเราจะถือว่า ต้นทุนขั้นต้นจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการผลิต รวมทั้งเป็นต้นทุนที่มีจำนวนมากเมื่อเทียบกับต้นทุนการผลิตทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตามในยุคปัจจุบัน การผลิตในธุรกิจบางแห่งมีการใช้เครื่องจักรมากขึ้น ทำให้ต้นทุนค่าแรงงานทางตรงลดลง ในลักษณะเช่นนี้ต้นทุนขั้นต้นก็จะมีค่าสำคัญลดลงเมื่อเทียบกับต้นทุนแปรสภาพ

2. ต้นทุนแปรสภาพ (Conversion costs) หมายถึง ต้นทุนที่เกี่ยวกับแปรสภาพและเปลี่ยนรูปแบบจากวัตถุดิบทางตรงให้กลายเป็นสินค้าสำเร็จรูป ต้นทุนแปรสภาพจะประกอบด้วย ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต จากที่กล่าวแล้วก็คือ เมื่อกิจการมีการลงทุนในเครื่องจักรมากขึ้น ค่าเสื่อมราคา ค่าซ่อมบำรุง ซึ่งจัดเป็นค่าใช้จ่ายการผลิต ก็จะมีจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นในปัจจุบันนี้ สำหรับธุรกิจที่มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ก็จะทำให้มีความสำคัญกับต้นทุนแปรสภาพมากกว่าต้นทุนขั้นต้น

3. การจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับระดับของกิจกรรม

การจำแนกต้นทุนความสัมพันธ์กับระดับของกิจกรรมนี้ บางครั้งเราก็เรียกว่า “การจำแนกต้นทุนตามพฤติกรรมของต้นทุน (Cost Behavior) ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นการวิเคราะห์จำนวนของต้นทุนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิต หรือระดับของกิจกรรมที่เป็นตัวผลักดันให้เกิดต้นทุน (Cost Driver) ในการผลิตทั้งที่เกี่ยวกับการวางแผน การควบคุม การประเมิน และผลการดำเนินงาน การจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับระดับของกิจกรรม เราสามารถที่จะจำแนกต้นทุนได้ 3 ชนิด คือ ต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ ต้นทุน

ผสม อย่างไรก็ตามแนวคิดในการจำแนกต้นทุนใน 3 ชนิดนี้ เป็นการจำแนกต้นทุนที่อยู่ในช่วงของต้นทุนที่มีความหมายต่อการตัดสินใจ (Relevant range) นั่นก็คือ เป็นช่วงที่ต้นทุนคงที่รวม และต้นทุนผันแปรต่อหน่วย ยังมีลักษณะคงที่หรือไม่เปลี่ยนแปลง

1. ต้นทุนผันแปร (Variable Costs) หมายถึง ต้นทุนที่จะมีต้นทุนรวมเปลี่ยนแปลงไปตามสัดส่วนของการเปลี่ยนแปลงในระดับกิจกรรมหรือปริมาณการผลิต ในขณะที่ต้นทุนต่อหน่วยจะคงที่เท่ากันทุก ๆ หน่วย โดยทั่วไปแล้วต้นทุนผันแปรนี้จะสามารถควบคุมได้โดยแผนหรือ

2. ต้นทุนคงที่ (Fixed Costs) คือ ต้นทุนที่มีพฤติกรรมคงที่ หมายถึง ต้นทุนรวมที่มีได้เปลี่ยนแปลงไปตามระดับของการผลิตในช่วงของการผลิตระดับหนึ่ง แต่ต้นทุนคงที่ต่อหน่วยก็จะเปลี่ยนแปลงในทางลดลงถ้าปริมาณการผลิตเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ต้นทุนคงที่ยังแบ่งออกเป็นต้นทุนคงที่อีก 2 ลักษณะ คือ ต้นทุนคงที่ระยะยาว (Committed Fixed Cost) เป็นต้นทุนคงที่ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในระยะสั้น เช่น สัญญาเช่าระยะยาว ค่าเสื่อมราคา เป็นต้น และต้นทุนคงที่ระยะสั้น (Discretionary Fixed Cost) จัดเป็นต้นทุนคงที่ที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวจากการประชุมหรือตัดสินใจของผู้บริหาร เช่น ค่าโฆษณา ค่าใช้จ่ายในการค้นคว้าและวิจัย เป็นต้น สำหรับในเชิงการบริหารแล้วต้นทุนคงที่ส่วนใหญ่มักจะควบคุมได้ด้วยผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น

3. ต้นทุนผสม (Mixed Costs) หมายถึง ต้นทุนที่มีลักษณะของต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปรรวมอยู่ด้วยกัน ในช่วงของการดำเนินกิจกรรมที่มีความหมายต่อการตัดสินใจ โดยต้นทุนผสมนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ต้นทุนกึ่งผันแปร และต้นทุนกึ่งคงที่หรือต้นทุนเชิงขั้น

4. การจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับหน่วยต้นทุน

ในการจำแนกต้นทุนลักษณะนี้เราสามารถที่จะจำแนกได้ 2 ชนิด คือ ต้นทุนทางตรง (Direct cost) และต้นทุนทางอ้อม (Indirect cost) โดยพิจารณาตามความสามารถที่จะระบุได้ว่าต้นทุนใดเป็นต้นทุนของงานใด แผนกใด หรือเขตการขายใด เป็นต้น

1. ต้นทุนทางตรง (Direct cost) หมายถึง ต้นทุนที่ฝ่ายบริหารสามารถที่จะระบุได้ว่าต้นทุนใดเป็นของหน่วยต้นทุน (Cost Object) ใดนั่นเอง เช่น วัตถุดิบทางตรงและค่าแรงงานทางตรงที่ใช้ในการผลิตงานผลิตชิ้นใดชิ้นหนึ่ง หรือค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรในแผนกประกอบ ก็คือ ต้นทุนทางตรงของแผนกประกอบนั่นเอง

2. ต้นทุนทางอ้อม (Indirect cost) หมายถึง ต้นทุนร่วม (Common cost) ที่เกิดขึ้นโดยไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดจากหน่วยต้นทุนใด โดยปกติแล้วต้นทุนทางอ้อมนี้จะถูกแบ่งสรรให้แก่หน่วยต้นทุนต่าง ๆ ด้วยเทคนิควิธีในการจัดสรรต้นทุน (Allocation techniques) ซึ่งโดยทั่วไปต้นทุนเกี่ยวกับการผลิตนั้น ต้นทุนทางอ้อมก็หมายถึงค่าใช้จ่ายการผลิตของสินค้า

5. การจำแนกต้นทุนตามหน้าที่งานในสายการผลิต

การดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมต่าง ๆ มักจะประกอบไปด้วยแผนกต่าง ๆ จำนวนมากในสายการผลิตสินค้า และแต่ละแผนกก็ทำหน้าที่งานที่ได้รับมอบหมาย สำหรับกิจการที่ทำการผลิตสินค้าเราสามารถที่จะจำแนกแผนกต่าง ๆ ออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. ต้นทุนแผนกผลิต (Cost of production departments) หมายถึง ต้นทุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทำงานของเครื่องจักร คนงาน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในแผนกผลิตสินค้าของกิจการ เช่น แผนกตัด แผนกเชื่อม แผนกประกอบ แผนกบรรจุ เป็นต้น
2. ต้นทุนแผนกบริการ (Cost of service departments) หมายถึง ต้นทุนต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตโดยตรงโดยแผนกต่าง ๆ เหล่านี้จะทำหน้าที่ในการบริการให้แก่แผนกอื่น ๆ เช่น แผนกเงินเดือนและค่าจ้าง แผนกบุคคล แผนกซ่อมบำรุง แผนกธุรการโรงงาน เป็นต้น โดยปกติแล้วต้นทุนในแผนกบริการส่วนที่เกี่ยวกับการผลิตก็จะถูกจัดสรรเข้าแผนกผลิตต่าง ๆ เพื่อทำการคำนวณหาต้นทุนผลิตที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามการจัดสรรต้นทุนจากแผนกบริการให้แก่แผนกผลิตก็จะต้องคำนึงถึงการที่แผนกผลิตได้ใช้ประโยชน์จากแผนกบริการนั้น ๆ

6. การจำแนกต้นทุนตามหน้าที่งานในกิจการ

การจำแนกต้นทุนตามหน้าที่งาน เป็นการพิจารณาต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานของหน้าที่งานต่าง ๆ โดยปกติแล้วจะสามารถแบ่งหน้าที่งานในกิจการต่าง ๆ ออกเป็น 4 หน้าที่งาน คือ การผลิต การตลาด การบริหาร การเงิน ดังนั้นต้นทุนที่จะเกิดขึ้นในหน้าที่งานต่าง ๆ ก็คือ

1. ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการผลิต (Manufacturing costs) ได้แก่ต้นทุนที่มีความสัมพันธ์กับการผลิต คือ วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต
2. ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการตลาด (Marketing costs) หมายถึง ต้นทุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการขายสินค้า หรือบริการ ค่าโฆษณา ค่านายหน้าพนักงานขาย
3. ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร (Administrative costs) ได้แก่ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในลักษณะที่เกี่ยวกับการสั่งการ การควบคุม และการดำเนินงานของกิจการ นอกจากนี้ยังรวมถึงเงินเดือนของผู้บริหารและ
4. ต้นทุนทางการเงิน (Financial costs) หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการจัดหาเงินทุน หรือการบริหารเงินทุนของกิจการ เช่น ค่าดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เป็นต้น

7. การจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับเวลา

1. ต้นทุนในอดีต (Historical cost) หมายถึง ต้นทุนที่กิจการได้จ่ายไปจริงตามหลักฐานอันเที่ยงธรรมที่ปรากฏ จำนวนเงินที่กิจการได้จ่ายไปนั้นจึงถือเป็นมูลค่าหรือต้นทุนของสินค้าหรือสินทรัพย์ของกิจการในอดีต แต่ต้นทุนในอดีตนี้อาจจะไม่มี ความเหมาะสมในการนำมาใช้เพื่อการตัดสินใจของฝ่ายบริหารในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะค่าของเงินในอดีตกับในปัจจุบันย่อมมีความแตกต่างกันเนื่องมาจากภาวะเงินเฟ้อ และความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ
2. ต้นทุนทดแทน (Replacement cost) หมายถึง มูลค่า หรือราคาตลาดปัจจุบันของสินทรัพย์ประเภทเดียวกันกับที่กิจการใช้อยู่ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือสินทรัพย์ที่กิจการเคยซื้อเข้ามาในอดีต ถ้าต้องการที่จะซื้อใหม่ในขณะนี้จะต้องจ่ายเงินในจำนวนเท่าไร ซึ่งโดยปกติมูลค่าหรือราคาต้นทุนทดแทนย่อมมีมูลค่าสูงกว่าต้นทุนในอดีต

ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการเกิดภาวะเงินเฟ้อส่วนหนึ่งและจากการเปลี่ยนแปลงในเทคโนโลยีของสินทรัพย์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพการทำงานที่สูงขึ้นส่วนหนึ่ง

3. ต้นทุนในอนาคต (Future cost) หมายถึง ต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายที่กิจการคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต จากการตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งของผู้บริหาร ซึ่งต้นทุนในอนาคตนั้นอาจจะได้มาจากการประมาณการหรือการพยากรณ์ก็ได้ บ่อยครั้งที่ต้นทุนในอนาคตจะถูกนำมาใช้ในการวางแผน ฉะนั้นการประมาณต้นทุนในอนาคตจึงต้องทำด้วยความระมัดระวังและรอบคอบ

8. การจำแนกต้นทุนตามลักษณะของความรับผิดชอบ

1. ต้นทุนที่ควบคุมได้ (Controllable cost) หมายถึง ต้นทุน หรือ ค่าใช้จ่ายที่สามารถระบุหรือกำหนดได้ว่า หน่วยงานใดหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ มีอำนาจ หน้าที่ หรือมีความสามารถที่จะทำให้ต้นทุนจำนวนนั้นเพิ่มขึ้น หรือลดลงจากการตัดสินใจของตน ซึ่งถ้าจะพิจารณาให้มากขึ้นก็พอที่จะสรุปได้ว่า ต้นทุนที่ควบคุมได้ในหน่วยงานหรือผู้บริหารคนใดคนหนึ่ง ก็อาจจะเป็นต้นทุนที่ควบคุมไม่ได้ในอีกหน่วยงานหรือผู้บริหารอีกคนหนึ่งก็ได้

2. ต้นทุนที่ควบคุมไม่ได้ (Uncontrollable Cost) หมายถึง ต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่อยู่ภายใต้ อำนาจหน้าที่ ที่หน่วยงานหรือผู้บริหารในระดับนั้น ๆ จะควบคุมไว้ได้ นั่นคือไม่สามารถที่จะกำหนดต้นทุนประเภทนี้ให้เพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ โดยปกติต้นทุนที่ควบคุมไม่ได้ของผู้บริหารระดับล่างก็มักจะเกิดจากการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูง นั่นเอง

9. การจำแนกต้นทุนตามลักษณะของการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อตัดสินใจ

ในการดำเนินธุรกิจผู้บริหารมักจะต้องประสบปัญหาต่าง ๆ มากมายและที่สำคัญก็คือ ผู้บริหารจะต้องพยายามทำการตัดสินใจแก้ไขปัญหา หรือเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ข้อมูลทางด้านต้นทุนที่เข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจจึงมักจะถูกจำแนกเป็น

1. ต้นทุนจม (Sunk Cost) หมายถึง ต้นทุนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (Unavoidable Cost) หรือไม่สามารถที่จะทำการเปลี่ยนแปลงได้ไม่ว่าผู้บริหารจะทำการตัดสินใจอย่างไร ดังนั้น ต้นทุนจมจึงเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจในอดีต ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจในปัจจุบัน เช่น ค่าเช่าที่เป็นสัญญาเช่าระยะยาว ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ประจำ เป็นต้น ถึงแม้ว่าต้นทุนจมจะไม่มีผลต่อการตัดสินใจในปัจจุบัน แต่ผู้บริหารก็ควรที่จะทำการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่สามารถใช้ประโยชน์จากต้นทุนจมให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

2. ต้นทุนที่หลีกเลี่ยงได้ (Avoidable Cost) หมายถึง ต้นทุนที่สามารถประหยัดได้จากการตัดสินใจเลือกทางเลือกหนึ่ง ต้นทุนที่หลีกเลี่ยงได้มักจะมีความสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้บริหารเสมอ

3. ต้นทุนเสียโอกาส (Opportunity Cost) คือ ผลประโยชน์หรือผลตอบแทนที่กิจการจะได้รับจากการตัดสินใจเลือกทางเลือกหนึ่งแต่กับต้องสูญเสียไป จากการที่เลือกตัดสินใจในอีกทางเลือกหนึ่ง เช่น ถ้ากิจการมีเงินจำนวนหนึ่งและสามารถนำไปฝากธนาคารได้ดอกเบี้ยปีละ 20,000 บาท แต่ถ้ากิจการต้องการนำเงินที่มีอยู่นั้นไปลงทุนทำธุรกิจ การที่กิจการเลือกลงทุนทำธุรกิจทำให้สูญเสียดอกเบี้ยที่จะได้รับ 20,000 บาท ถือว่าถ้ากิจการเลือกทำธุรกิจก็จะมีต้นทุนเสียโอกาสเกิดขึ้น 20,000 บาท โดยปกติต้นทุนเสียโอกาสจะไม่มีการบันทึกบัญชีของกิจการเพราะมิได้เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง แต่เป็นต้นทุนที่ถูกสมมติเพื่อการตัดสินใจ

4. ต้นทุนส่วนที่แตกต่าง (Differential Cost) หมายถึง ต้นทุนที่เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากการตัดสินใจเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงในทางเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ได้ (Incremental Cost or Decremental Cost) โดยปกติต้นทุนประเภทนี้จะเกิดก็ต่อเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติแบบเดิม มาเป็นวิธีการปฏิบัติแบบใหม่ เช่น ถ้าผู้บริหารกำลังทำการตัดสินใจว่าควรที่จะซื้อเครื่องจักรรุ่นใหม่ เข้ามาทำการผลิตแทนเครื่องจักรเก่าที่มีอยู่หรือไม่ ทั้งนี้เครื่องจักรใหม่อาจจะต้องลงทุนสูง แต่ก็สามารถที่จะประหยัดต้นทุนผันแปรต่อหน่วยลงไปได้ ซึ่งผู้บริหารจะต้องทำการตัดสินใจโดยพิจารณาจากต้นทุนส่วนที่แตกต่างรวมสุทธิ (Net Total Differential Cost)

5. ต้นทุนเพิ่มต่อหน่วย (Marginal Cost) หมายถึง ต้นทุนที่จะเพิ่มขึ้นจากการผลิตเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับต้นทุนส่วนเพิ่ม (Incremental Cost) แต่ต้นทุนส่วนเพิ่มต่อหน่วยเป็นการพิจารณาส่วนที่เพิ่มจากการเพิ่มของการผลิตเพียง 1 หน่วย ตามที่กล่าวแล้ว ช่วยผู้บริหารเพื่อการตัดสินใจได้เช่นกัน

แนวคิดการปันส่วนต้นทุน

ต้นทุนผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต สำหรับค่าใช้จ่ายในการผลิตประกอบค่าใช้จ่ายที่มีลักษณะแตกต่างกัน บางอย่างสามารถระบุได้ชัดเจนว่าเป็นต้นทุนของผลิตภัณฑ์ใด แต่ต้นทุนบางอย่างไม่สามารถบอกได้ชัดเจน จึงต้องมีการปันส่วนต้นทุน

แนวคิดในการปันส่วนต้นทุน ประกอบด้วย 2 แนวคิด

1. แนวคิดในการปันส่วนต้นทุนแบบดั้งเดิม (Traditional Costing) เป็นแนวคิดในการปันส่วนต้นทุนโดยกำหนดอัตราที่ใช้ในการปันส่วนเพียงอัตราเดียว สำหรับการปันส่วนค่าใช้จ่ายการผลิตทุกประเภท เรียกว่าการคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรร (Predetermined Overhead Rate)

อัตราค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรรเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายในการผลิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งปี และกิจกรรมที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ (Activity Base) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งปี กิจกรรมที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณค่าใช้จ่าย ควรเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์ หรือก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในการผลิตขึ้น หากกิจการเลือกจัดสรรโดยใช้สิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในการผลิต หรือไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดค่าใช้จ่ายในการผลิต จะทำให้การคำนวณต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นนั้นผิดพลาด

ตัวอย่างของกิจกรรมที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ (Activity Base) ที่นิยมใช้ในการคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรร

- ค่าแรงงานทางตรง
- จำนวนชั่วโมงแรงงานทางตรง
- จำนวนชั่วโมงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต
- หรือ กิจกรรมที่สามารถเกี่ยวข้อง หรือมีความสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในการผลิต

สูตรในการคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรร

$$\text{อัตราค่าใช้จ่ายในการผลิตจัดสรร} = \frac{\text{ประมาณการค่าใช้จ่ายในการผลิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งปี}}{\text{กิจกรรมที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นทั้งปี}}$$

ในทางธุรกิจส่วนใหญ่นิยมใช้จำนวนชั่วโมงแรงงานทางตรง หรือค่าแรงงานทางตรง เป็นฐานกิจกรรมที่ใช้ในการคำนวณ ถ้าในระบบการผลิตใช้แรงงานคนในการผลิตสินค้า แต่ถ้ากิจการที่ใช้เครื่องจักรในการผลิตแทนแรงงานคน ควรใช้จำนวนชั่วโมงเครื่องจักรเป็นฐานกิจกรรมที่ใช้ในการคำนวณ

2. แนวคิดในการปันส่วนต้นทุนแบบฐานกิจกรรม (Activity-Based Costing) หรือระบบ ABC เป็นแนวคิดในการบริหารต้นทุนแบบใหม่ โดยมีมุ่งหมายในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการเข้าใจพฤติกรรมต้นทุน (Cost Behavior) ทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายในองค์กร ทำให้ทราบว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ต้นทุนฐานกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้นหรือลดลง โดยการระบุกิจกรรมขององค์กร ต้นทุนกิจกรรม และตัวผลักดันต้นทุน (Cost Driver) อันจะเป็นประโยชน์ต่อการคำนวณต้นทุนผลผลิต/บริการและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพทางด้านต้นทุนและการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อลดความสูญเปล่าหรือกิจกรรมที่ไม่เพิ่มค่า

การปันส่วนต้นทุนแบบฐานกิจกรรมถือเป็นเครื่องมือการบริหารงานในลักษณะการบริหารงานฐานคุณค่า (Value-Based Management) ซึ่งเชื่อมโยงการบริหารระดับองค์กรลงสู่ระบบการปฏิบัติงานประจำวัน โดยพิจารณาหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานตลอดทั้งกิจการ (Cross-Functional) ในลักษณะที่มองกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรเป็นภาพรวม (Integrated View)

ขั้นตอนการคำนวณการปันส่วนต้นทุนแบบฐานกิจกรรม แบ่งเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดกิจกรรม ในสถานปฏิบัติงานเป้าหมาย ซึ่งต้องพิจารณาในรายละเอียดให้ครบถ้วน
2. คำนวณหาต้นทุนของปัจจัยหรือทรัพยากร (Input) ที่ใช้ในกิจกรรมทั้งหมด โดยใช้เอกสารทางบัญชีต่าง ๆ คำนวณแยกตามแต่ละปัจจัยเพื่อหาต้นทุนว่าแต่ละส่วนมีค่าใช้จ่ายเท่าใด ทั้งนี้ข้อมูลเหล่านี้จะต้องปรากฏในเอกสารจึงควรขอความร่วมมือจากแผนกบัญชีและแผนกอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการเก็บข้อมูล
3. นำต้นทุนของทรัพยากรที่ใช้ในแต่ละด้านที่คำนวณได้ในขั้นตอนที่ 2 มากระจายตามแต่ละกิจกรรมตามจำนวนครั้งที่ปฏิบัติงานจริง โดยไม่มีข้อกำหนดตายตัวว่าควรกระจายต้นทุนทรัพยากรไปในกิจกรรมใดเป็นจำนวนเท่าใด จำแนกเป็นกิจกรรมย่อยหรือมองเป็นกิจกรรมใหญ่ และจะต้องมีความเหมาะสมตามสภาพการณ์จริงขององค์กร เมื่อเสร็จสิ้นขั้นตอนนี้ ผู้วิเคราะห์ก็จะได้ข้อมูลต้นทุนของกิจกรรมทั้งหมด
4. การนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณต้นทุนรายกิจกรรม
5. เก็บรวบรวมข้อมูล ปริมาณงานของแต่ละกิจกรรม ซึ่งหมายถึงจำนวนครั้งของการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ สิ่งที่ควรสังเกตคือ หน่วยของแต่ละกิจกรรมที่จะแตกต่างกัน โดยปกติหน่วยงานที่มีการบันทึกข้อมูลในลักษณะนี้มีน้อยมาก ส่วนใหญ่ผู้วิเคราะห์จะต้องเข้าไปเก็บข้อมูลปริมาณการปฏิบัติงานจริงในสถานปฏิบัติงาน ซึ่งแม้จะค่อนข้างลำบากแต่ผลที่ได้นับว่าคุ้มค่าเพราะทำให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์ เพื่อนำมาสู่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ
6. คำนวณต้นทุนต่อหน่วยของกิจกรรม โดยนำต้นทุนรวมของแต่ละกิจกรรมมาหารด้วย ปริมาณการปฏิบัติงาน

ประโยชน์ของการปันส่วนต้นทุนแบบฐานกิจกรรม

1. ช่วยให้การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์หรือต้นทุนงานบริการมีความถูกต้องมากขึ้น
2. ช่วยการพัฒนากิจกรรมการผลิตหรือกิจกรรมในการบริการอย่างต่อเนื่อง
3. ช่วยในการวัดผลปฏิบัติงานของกิจการ โดยสามารถวัดผลการปฏิบัติงานแยกตามแต่ละกิจการ
4. เป็นเครื่องมือช่วยในระบบการตัดสินใจทางธุรกิจ

ข้อจำกัดของการปันส่วนต้นทุนแบบฐานกิจกรรม

1. มีค่าใช้จ่ายมาก เนื่องจากต้องจัดเก็บข้อมูลแบ่งแยกเป็นกิจกรรมต่าง ๆ อย่างละเอียด
2. ต้องสามารถหาความสัมพันธ์ของตัวผลักดันต้นทุนกับกิจกรรมทุกกิจกรรม
3. ใช้เวลาในการจัดเก็บข้อมูลนาน

ความแตกต่างระหว่างการปันส่วนต้นทุนแบบดั้งเดิมและการปันส่วนต้นทุนแบบฐานกิจกรรม

การปันส่วนต้นทุนแบบดั้งเดิม ค่าใช้จ่ายในการผลิตที่สะสมอยู่ตามกลุ่มต้นทุนต่าง ๆ มักจะปันส่วนเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ โดยใช้สิ่งที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิต เนื่องจากระบบบัญชีต้นทุนแบบเดิมเน้นที่ตัวผลิตภัณฑ์และปริมาณการผลิตเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดต้นทุน ส่วนระบบการปันส่วนต้นทุนฐานกิจกรรมจะเน้นการบริหารงานโดยแบ่งออกเป็นกิจกรรมต่าง ๆ และถือว่ากิจกรรมเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดต้นทุน ส่วนผลิตภัณฑ์หรือบริการเป็นสิ่งที่ใช้กิจกรรมอีกทีหนึ่ง ซึ่งข้อแตกต่างพอสรุปได้ 2 ประการ

1. ระบบการปันส่วนต้นทุนฐานกิจกรรมจะกำหนดกลุ่มต้นทุนในรูปของกิจกรรม (Activity Cost Pool) มากกว่าจะกำหนดในรูปของกลุ่มต้นทุน (Cost Pool)
2. ตัวผลักดันกิจกรรมหรือตัวผลักดันต้นทุน (Activity or Cost Driver) ซึ่งใช้เป็นฐานในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์จะมีโครงสร้างแตกต่างไปจากฐานในระบบเดิม ซึ่งในแต่ละกิจกรรมต้องมีการวิเคราะห์ว่าอะไรเป็นตัวผลักดันหรือเป็นสาเหตุสำคัญที่แท้จริงที่ทำให้ต้นทุนของกิจกรรมนั้น ๆ เปลี่ยนแปลงไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานประมาณ (2558) คู่มือการจัดทำต้นทุนหน่วยปฏิบัติ (Operating Unit Cost) ได้จำแนกค่าใช้จ่ายในการจัดทำต้นทุนหน่วยปฏิบัติ ดังนี้

แผนงานบุคลากรภาครัฐ

1. ค่าใช้จ่ายบุคลากร
 - 1.1 งบบุคลากร
 - 1.2 งบดำเนินงาน

แผนงานพื้นฐาน

2. งบดำเนินงาน
3. งบลงทุน
4. งบเงินอุดหนุน
5. งบรายจ่าย อื่น

แผนงานยุทธศาสตร์

6. ยุทธศาสตร์

กิริติ พงษ์มร (2552) ศึกษาการคำนวณต้นทุนโลจิสติกส์แบบ Activity Based Costing (ABC) โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในการคำนวณแต่ภาคธุรกิจส่วนใหญ่ใช้การคำนวณต้นทุนแบบดั้งเดิมซึ่งพิจารณาต้นทุนทางบัญชีเป็นหลัก เนื่องจากต้นทุนโดยใช้กิจกรรม มีข้อจำกัดคือยุ่งยากในการจัดเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ออกแบบโปรแกรมในการวิเคราะห์ต้นทุนฐานกิจกรรม ทำให้เวลาในการวิเคราะห์ลดลง และเก็บข้อมูลได้สะดวกและถูกต้องยิ่งขึ้น การออกแบบโปรแกรมโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel

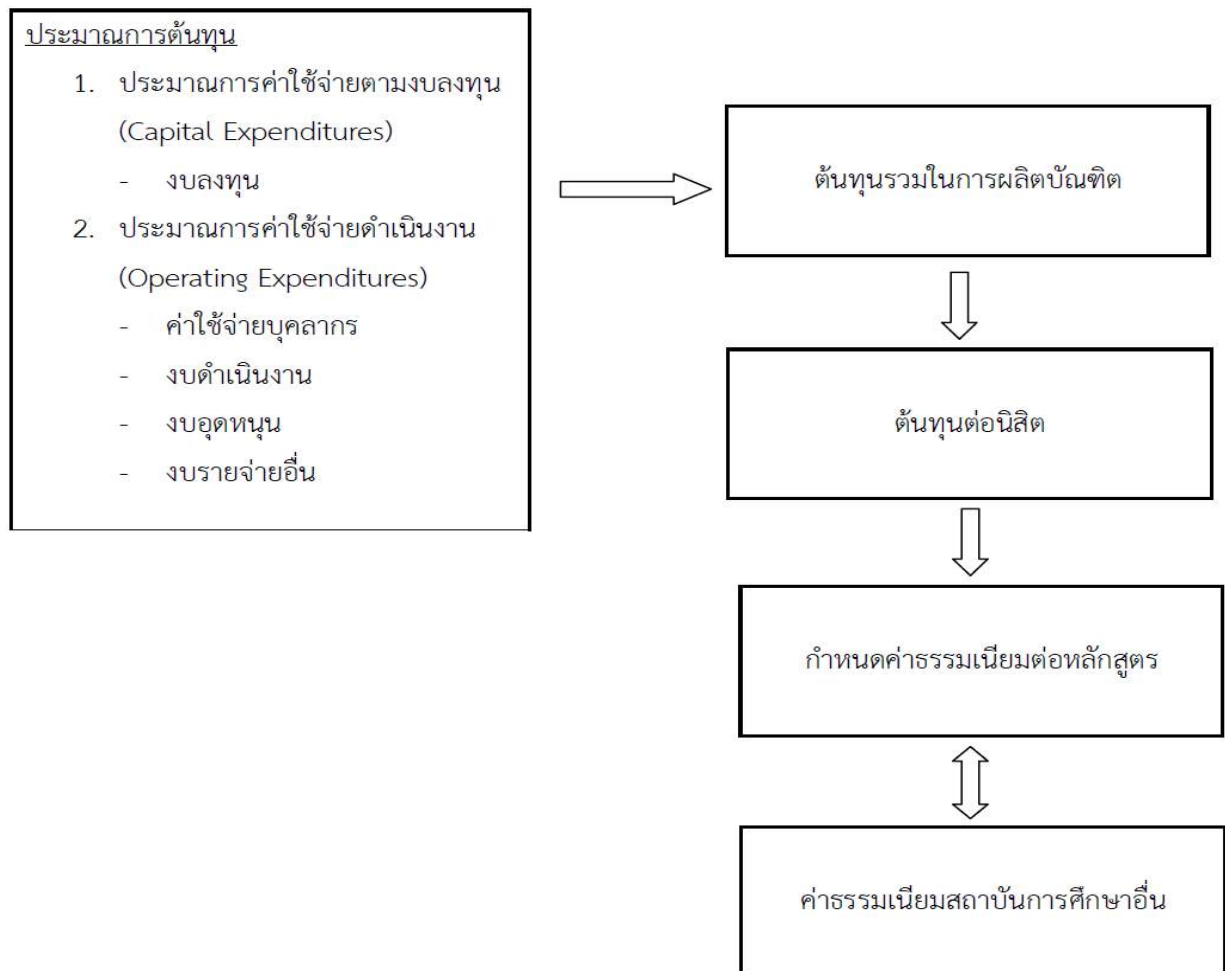
มูทิตา ชิงห์ (2556) วิจัยเรื่อง ต้นทุนต่อหัวนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ทำการศึกษาคำนวณ และวิเคราะห์ต้นทุนคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยศึกษาทั้งในส่วนของงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้ โดยแยกคำนวณต้นทุนออกเป็นระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนรวมคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เท่ากับ 54.762 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นระดับปริญญาตรี 49.976 ล้านบาท ต้นทุนต่อหน่วยเท่ากับ 0.050 ล้านบาท หรือ 50,000 บาท ในส่วนระดับบัณฑิตศึกษา ต้นทุนรวมเท่ากับ 4.786 ล้านบาท ต้นทุนต่อหน่วยเท่ากับ 0.832 ล้านบาท หรือ 832,000 บาท และนอกจากนี้เพื่อตอบสนองพันธกิจหน่วยงานและมหาวิทยาลัย คณะเศรษฐศาสตร์ได้ให้บริการวิชาการ มีต้นทุนรวม 53,300.00 บาท ผลงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีต้นทุนรวม 110,400.00 บาท ผลงานวิจัยเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี มีต้นทุนรวม 571,301.00 บาท รวมต้นทุนทั้งสิ้นที่เพื่อผลิตผลผลิตตามพันธกิจ เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น 55.497 ล้านบาท

ชนิกานต์ แก้วเทพ และชนพัฒน์ มันทเล (2556) วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหน่วยนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยเป็นการคำนวณและวิเคราะห์ต้นทุนรวม การผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีภาคปกติทั้งในระดับคณะและระดับภาควิชาฯ สรุปผลการศึกษาวิจัยดังนี้ คณะฯ มีต้นทุนในการผลิตบัณฑิตระดับ ปริญญาตรี -ภาคปกติ (ต้นทุน/ FTES) ในปีงบประมาณ 2554 จำนวนเงินทั้งสิ้น 125,993.15 โดยภาควิชาที่มีต้นทุน/FTES มากที่สุด ได้แก่ ภาควิชา พืชศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ จำนวนเงิน 147,278.56 บาท รองลงมาคือ ภาควิชาสัตวศาสตร์และสัตว์น้ำ จำนวนเงิน 133,295.45 บาท แต่ในปีงบประมาณ 2555 ได้แก่ ภาควิชาสัตวศาสตร์และสัตว์น้ำ จำนวนเงิน 133,351.06 บาท รองลงมาคือ ภาควิชา ภูมิวิทยาและโรคพืช จำนวนเงิน 126,821.77 บาท จากการวิจัยเป็นการวิจัยต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต ซึ่งยังไม่มี การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยรายหลักสูตร หากมีการจัดเก็บรายได้ลงสู่ระดับภาควิชา/สาขา และหลักสูตร จะทำได้ ต้นทุนต่อหน่วยรายหลักสูตรทำให้ สามารถวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการบริหารหลักสูตรได้ต่อไป

ธนรุจ โรจน์มานะวงศ์ (2558) วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี กรณีศึกษา นิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การเดินเรือ คณะพาณิชยศาสตร์บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา โดยทำการศึกษาข้อมูลระหว่างปีการศึกษา 2552-2556 ซึ่งดำเนินการเป็นขั้นตอน โดยขั้นตอนที่ 1 รวบรวมค่าใช้จ่ายของส่วนกลางที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละปีงบประมาณ ขั้นตอนที่ 2 รวบรวมรายรับ-รายจ่ายเงิน งบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ คณะพาณิชยศาสตร์บริหารธุรกิจ ขั้นตอนที่ 3 หารายจ่ายกิจกรรมของหน่วยงานหลัก และกระบวนการผลิตบัณฑิต ขั้นตอนที่ 4 หารายจ่ายของหน่วยงานสนับสนุน ขั้นตอนที่ 5 กำหนดวิธีปันส่วนของ แต่ละกิจกรรมของหน่วยงานหลัก หน่วยงานสนับสนุนและกระบวนการผลิต ขั้นตอนที่ 6 คำนวณต้นทุนจะได้

ต้นทุนรวม 5 ปีการศึกษา รวมเป็นต้นทุนต่อหน่วยการผลิตของนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์การเดินเรือทั้งสิ้น 397,268.11 บาท

กรอบความคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ทำการรวบรวมข้อมูล คำนวณ และวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นการวิจัยในเชิงสำรวจ (survey research) โดยกำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลต้นทุนตามคู่มือการจัดทำต้นทุนหน่วยปฏิบัติของ สำนักงบประมาณ (2558) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา คำนวณ และวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตแต่ละหลักสูตร โดยแยกตามระดับปริญญาตรี คำนวณต้นทุนต่อหัวของนิสิต และทำการเปรียบเทียบค่าธรรมเนียมการศึกษาของ นิสิตหลักสูตรภาษาตะวันออก เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตและกำหนดค่าบำรุง การศึกษาตามความเป็นจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตและเปรียบเทียบค่าธรรมเนียม การศึกษาของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วยแหล่งข้อมูล คือ

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงประจำปี งบประมาณ 2560 แผนการรับนิสิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2563 ของภาควิชาภาษา ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และค่าธรรมเนียมการศึกษาของ นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตที่เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ของสถาบันอื่น

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ตรีศึกษา ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การคำนวณต้นทุนของรวมภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รวบรวมและคำนวณต้นทุนตามคู่มือการจัดทำต้นทุนหน่วยปฏิบัติของสำนัก งบประมาณ (2558) ดังนี้
 - 1.1 ค่าใช้จ่ายตามงบลงทุน (Capital Expenditures) คำนวณจากค่าเสื่อมราคาและค่าเช่าเครื่อง คอมพิวเตอร์ สำหรับใช้ในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
ค่าเสื่อมราคาต่อปี คำนวณจากจำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุนในอุปกรณ์ เครื่องมือ และการ ปรับปรุงห้องต่างๆ ทารด้วยอายุการใช้ประโยชน์
 - 1.2 ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (Operating Expenditures) โดยอ้างอิงจากค่าใช้จ่ายดำเนินงานที่ เกิดขึ้นจริงประจำปีงบประมาณ 2560 ของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ประกอบด้วย
 - 1.2.1 ค่าใช้จ่ายบุคลากร ประกอบด้วย
 - 1.2.1.1 เงินเดือนอาจารย์ คำนวณจากเงินเดือนอาจารย์ประจำ 15 อัตรา ใช้ ข้อมูลปี 2560 เป็นปีฐาน โดยคณาจารย์ในภาควิชาทั้งหมดเป็น

อาจารย์ที่ได้รับเงินเดือนซึ่งเป็นงบประมาณ ปรับอัตราการขึ้นเงินเดือน
ประมาณ ร้อยละ 4 ต่อปี อาจารย์ซึ่งมิใช่ข้าราชการจำเป็นต้อง
จ่ายเงินประกันสังคม อัตราละ 750 บาทต่อเดือน เงินกองทุนสำรอง
เลี้ยงชีพ ร้อยละ 3 ของเงินเดือน

- 1.2.1.2 เงินพิเศษอาจารย์ต่างประเทศ ซึ่งในภาควิชามีอาจารย์เจ้าของภาษา
นั้นๆ อยู่สาขาวิชาละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน โดยเงินเดือนจะอยู่ใน
หมวดเงินเดือน อย่างไรก็ตามเงินเดือนของอาจารย์ต่างประเทศไม่ได้
ปรับขึ้นมาเวลายาวนานทำให้สภาพการรับสมัครอาจารย์ชาว
ต่างประเทศมีปัญหาเนื่องจากค่าตอบแทนน้อยเกินไป ทำให้ภาควิชา
จำเป็นต้องหามาตรการมาเพื่อจูงใจและให้กำลังใจแก่อาจารย์ชาว
ต่างประเทศ นั่นคือเงินพิเศษเพื่อเพิ่มค่าตอบแทนในแต่ละเดือน
- 1.2.1.3 เงินรางวัลอาจารย์ต่างชาติ เนื่องจากมหาวิทยาลัยบูรพาได้ประกาศว่า
เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย และสนับสนุนให้คณาจารย์ทำวิจัยออกมาอย่าง
ต่อเนื่อง ในการนี้ภาควิชาจึงตั้งเงินรางวัลแก่อาจารย์ต่างชาติที่ทำ
ผลงานวิจัยซึ่งอยู่ในตามเกณฑ์เผยแพร่ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ
- 1.2.1.4 เงินเดือนเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน คำนวณจากเงินเดือนเจ้าหน้าที่
ประจำหลักสูตรระดับปริญญาตรี 3 อัตรา โดยใช้ข้อมูลปี 2560 เป็นปี
ฐาน ปรับอัตราการขึ้นเงินเดือนร้อยละ 4 ต่อปี เงินประกันสังคม อัตรา
ละ 750 บาทต่อเดือน เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ร้อยละ 3 ของ
เงินเดือน

1.2.2 งบดำเนินงาน ประกอบด้วย

- 1.2.2.1 ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ซึ่งแยกออกได้เป็น
 - ก) ค่าสอน
 - ข) เงินตำแหน่ง ซึ่งหมายถึงเงินตำแหน่งให้แก่อาจารย์ที่มีตำแหน่ง
วิชาการ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์
ศาสตราจารย์
 - ค) ค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้
กำหนดให้มีการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรเป็นประจำทุกปี
 - ง) ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ในกรณีที่อาจารย์เดินทางไปร่วมงาน
สัมมนา หรือปฏิบัติการกิจของภาควิชา
 - จ) ค่าประกันสังคม อัตรา 750 บาท ต่อเดือน
 - ฉ) เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ร้อยละ 3 ของเงินเดือน
 - ช) ค่าธรรมเนียมวิชาและใบอนุญาตทำงาน ของอาจารย์ชาว
ต่างประเทศของทั้งสามสาขาวิชา (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี)

- ซ) วัสดุการศึกษา
- ณ) วัสดุสำนักงาน
- ญ) ค่าเช่ารถตู้
- ฎ) ค่ารับรอง ในการประชุมต่างๆ
- ฏ) ค่าโปรแกรม Antivirus
- ฐ) ค่าสาธารณูปโภค
- ฑ) ค่าไปรษณีย์ส่งเอกสารเชิญอาจารย์ต่างประเทศ สาขาละ 2 คน
รวม 6 คน
- ฒ) งบประมาณสัมพันธ

1.2.2.2 ค่าสาธารณูปโภค

1.2.3 งบลงทุน ประกอบด้วย

- ก) ค่าเสื่อมราคา
- ข) ค่าโปรแกรมในการฝึก
- ค) ค่าซ่อมแซมโน้ตบุ๊ก (จำนวน 8 เครื่อง)
- ง) ค่าซ่อมเครื่องปรับอากาศ

1.2.4 งบเงินอุดหนุน ประกอบด้วย

- ก) โครงการสำหรับนิสิต
- ข) โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทย-จีน, โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทย-ญี่ปุ่น, โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทย-เกาหลี ซึ่งจัดต่อเนื่องทุกปี โดยแต่ละสาขาวิชาได้งบประมาณเพื่อจัดโครงการนี้จำนวน 15,000 บาท
- ค) โครงการฝึกแนะนำสถานที่ ของสาขาวิชาภาษาจีนและสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น สาขาวิชาละ 5,000 บาท
- ง) โครงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทย ของสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น
- จ) โครงการค่ายเกาหลี ของสาขาวิชาภาษาเกาหลี
- ฉ) โครงการค่ายจีน ของสาขาวิชาภาษาเกาหลี
- ช) โครงการเชิญวิทยากรพิเศษทั้ง 3 สาขาวิชา (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี)
- ซ) โดยแต่ละสาขาวิชาได้งบประมาณ 25,000 บาท
- ณ) โครงการพบผู้ปกครองนิสิตใหม่ ของทั้งสามสาขาวิชา (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี) โดยเป็นการให้คำแนะนำและให้ข้อมูลแก่ผู้ปกครองถึงการเรียนการสอน การได้งานทำ และเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

- ญ) โครงการส่งเสริมสมรรถนะเฉพาะด้าน ของทั้งสามสาขาวิชา (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี)
- ณ) โครงการเตรียมความพร้อมสู่การทำงาน เป็นการดูงานนอกสถานที่ ได้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตของภาควิชา
- น) โครงการประกวดความสามารถของทั้งสามสาขาวิชา (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี)
- ฐ) โครงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ใช้บัณฑิต (ระดับผู้บริหาร)

1.2.5 งบประมาณบุคลากร

2. การคำนวณต้นทุนแยกตามหลักสูตร ของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ในการคำนวณต้นทุนแยกตามหลักสูตร ของภาควิชาภาษาตะวันออก แบ่งตามหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2560 ประกอบด้วย 3 หลักสูตรดังนี้

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต มี 3 กลุ่มสาขาวิชาดังนี้

- กลุ่มสาขาวิชาภาษาจีน
- กลุ่มสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น
- กลุ่มสาขาวิชาภาษาเกาหลี

ในขั้นตอนของการคำนวณต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก ผู้วิจัยทำการจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับหน่วยต้นทุนแบ่งข้อมูลต้นทุนเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ต้นทุนทางตรง (Direct cost) เป็นต้นทุนที่ความสามารถระบุได้ว่าต้นทุนของหลักสูตรประกอบด้วย

- 2.1.1 เงินเดือนพิเศษอาจารย์ต่างประเทศ
- 2.1.2 เงินรางวัลอาจารย์ต่างชาติ
- 2.1.3 ค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพ
- 2.1.4 โครงการสำหรับนิสิต
- 2.1.5 ค่าตอบแทนประกันคุณภาพ

2.2 ต้นทุนทางอ้อม (Indirect cost) หรือต้นทุนร่วม (Common cost) ที่เกิดขึ้นโดยไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดจากหลักสูตรใด ประกอบด้วย

- 2.2.1 เงินเดือนคณาจารย์
- 2.2.2 เงินเดือนเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน (เงินรายได้)
- 2.2.3 ค่าสอน (เกินภาระงาน)
- 2.2.4 เงินตำแหน่ง
- 2.2.5 ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก

- 2.2.6 ค่าประกันสังคม
- 2.2.7 เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
- 2.2.8 ค่าธรรมเนียมวิชาและใบอนุญาตทำงาน
- 2.2.9 วัสดุการศึกษา
- 2.2.10 วัสดุสำนักงาน
- 2.2.11 ค่าเช่ารถตู้
- 2.2.12 ค่ารับรอง (ประชุม)
- 2.2.13 ค่าโปรแกรม Antivirus
- 2.2.14 ค่าถ่ายเอกสาร (จ่ายให้สำนักงาน)
- 2.2.15 ค่าสาธารณูปโภค
- 2.2.16 ค่าไปรษณีย์ส่งเอกสารเชิญอาจารย์ต่างประเทศ สาขาละ 2 คน รวม 6 คน
- 2.2.17 งบประมาณสัมพันธ
- 2.2.18 ค่าสาธารณูปโภค
- 2.2.19 งบลงทุน
- 2.2.20 งบพัฒนาบุคลากร

สำหรับต้นทุนทางอ้อม ทำการปันส่วนโดยใช้แนวคิดในการปันส่วนต้นทุนแบบดั้งเดิม (Traditional Costing) โดยใช้จำนวนหน่วยกิตตามแผนการเรียนรู้ในการจัดสรรต้นทุนทางอ้อม

3. การคำนวณต้นทุนต่อหัวของนิสิต แต่ละหลักสูตร สำหรับภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณดังนี้

$$\text{ต้นทุนต่อหัวของนิสิต} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายแยกตามหลักสูตร}}{\text{จำนวนนิสิตตามแผนการรับเข้าของแต่ละหลักสูตร}}$$

4. ทำการเปรียบเทียบต้นทุนต่อหัวของนิสิต ระดับปริญญาตรี โดย
 - 4.1 เปรียบเทียบต้นทุนต่อหัวของนิสิต กับค่าธรรมเนียมการศึกษาของนิสิตภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในปัจจุบัน
 - 4.2 เปรียบเทียบต้นทุนต่อหัวของนิสิต กับค่าธรรมเนียมการศึกษาของนิสิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสถาบันการศึกษาอื่น ที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ของแต่ละสถาบัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบต้นทุนต่อหัวของนิสิต เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต้นโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการสรุปลักษณะเบื้องต้นของข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) การแจกแจงความถี่ เพื่อแจกแจงข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยต้นทุนการผลิตบัณฑิตนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา คำนวณ และวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิต คำนวณต้นทุนต่อหัวของนิสิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และทำการเปรียบเทียบค่าธรรมเนียการศึกษาของแต่ละสถาบัน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิต และกำหนดค่าบำรุงการศึกษาตามความเป็นจริง ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอผลการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. ผลการคำนวณต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต้นทุนรวมในการผลิตบัณฑิตเป็นปัจจัยสำคัญที่จำเป็นต้องคำนึงถึงในการกำหนดค่าบำรุงการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมและคำนวณต้นทุนตามคู่มือการจัดทำต้นทุนหน่วยปฏิบัติของสำนักงานประมาณ (2558) พบว่าผลรวมของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลการคำนวณต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

	ภาควิชาภาษาตะวันออก				
	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	รวม
ประมาณการต้นทุน					
งบบุคลากร					
เงินเดือนอาจารย์	2,493,750.00	2,618,437.50	2,749,359.38	2,886,827.34	11,221,712.22
เงินพิเศษอาจารย์ชาวต่างประเทศ	432,000.00	453,600.00	476,280.00	500,094.00	1,861,974.00
เงินรางวัลอาจารย์ชาวต่างประเทศ	144,000.00	144,000.00	144,000.00	144,000.00	576,000.00
เงินเดือนเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน	356,189.00	373,998.45	392,698.37	412,333.29	1,535,219.11
รวมค่าใช้จ่ายบุคลากร					15,194,905.33
งบดำเนินงาน					
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน					
เงินประจำตำแหน่ง	72,000.00	72,000.00	72,000.00	72,000.00	288,000.00
ค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพ	15,000.00	15,000.00	15,000.00	15,000.00	60,000.00
ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก	60,000.00	60,000.00	60,000.00	60,000.00	240,000.00
ค่าประกันสังคม	9,000.00	9,000.00	9,000.00	9,000.00	36,000.00
สมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	10,000.00	10,000.00	10,000.00	10,000.00	40,000.00
ค่าธรรมเนียมวิชาและใบอนุญาตทำงาน	35,000.00	35,000.00	35,000.00	35,000.00	140,000.00
วัสดุการศึกษา	30,000.00	30,000.00	30,000.00	30,000.00	120,000.00
วัสดุสำนักงาน	30,000.00	30,000.00	30,000.00	30,000.00	120,000.00
ค่ารับรองการประชุม	13,500.00	13,500.00	13,500.00	13,500.00	54,000.00
ค่าโปรแกรม Antivirus	7,500.00	7,500.00	7,500.00	7,500.00	30,000.00
ค่าถ่ายเอกสาร(จ่ายให้สำนักงาน)	21,000.00	21,000.00	21,000.00	21,000.00	84,000.00
ค่าไปรษณีย์ส่งเอกสารเชิญอาจารย์ชาวต่างประเทศ	6,000.00	6,000.00	6,000.00	6,000.00	24,000.00
งบประมาณสัมพันธ	150,000.00				150,000.00
รวมงบดำเนินงาน					1,386,000.00
งบลงทุน (ค่าเสื่อมราคา และค่าซ่อมแซม)					
ค่าเสื่อมราคา	311,321.85	311,321.85	311,321.85	311,321.85	1,245,287.40
ค่าซ่อมแซม ไม้ตบึก	75,000.00	75,000.00	75,000.00	75,000.00	300,000.00
ค่าซ่อมแซมเครื่องปรับอากาศ	30,000.00	30,000.00	30,000.00	30,000.00	120,000.00
รวมงบลงทุน					1,665,287.40
งบเงินอุดหนุน					-
โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทยจีน ญี่ปุ่น เกาหลี	45,000.00				45,000.00
โครงการฝึกแนะนำสถานที่ (จีน, ญี่ปุ่น)	10,000.00				10,000.00
เชิญวิทยากรพิเศษ	75,000.00				75,000.00
โครงการพบผู้ปกครองนิสิตใหม่	3,000.00				3,000.00
โครงการส่งเสริมสมรรถนะเฉพาะด้าน	5,000.00				5,000.00
โครงการเตรียมความพร้อมสู่การทำงาน	30,000.00				30,000.00
โครงการประกวดความสามารถ	100,000.00				100,000.00
โครงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ใช้บัณฑิต(ระดับผู้บริหาร)	4,500.00				4,500.00
รวมงบเงินอุดหนุน					272,500.00
งบพัฒนาบุคลากร	150,000.00				150,000.00
ต้นทุนรวม	4,723,760.85	4,315,357.80	4,487,659.60	4,668,576.48	18,668,692.73

หมายเหตุ : ตารางแสดงผลการคำนวณต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นต้นทุนของสาขาวิชาภาษาจีน, สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และ สาขาวิชาภาษาเกาหลี โดยแต่ละสาขาจะใช้ต้นทุนจากตารางนี้เป็นหลัก

จากข้อมูลในตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับการจัดการเรียนการสอนนิสิต ในปี 2561 ถึง 2564 รวมทั้งหมด จำนวน 18,668,692.73 บาท ซึ่งแบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่ งบบุคลากร 15,194,905.33 บาท งบดำเนินงาน 1,386,000.00 บาท งบลงทุน (ค่าเสื่อมราคา และค่าซ่อมแซม) 1,665,287.40 บาท งบเงินอุดหนุน 272,500.00 บาท งบพัฒนาบุคลากร 150,000.00 บาท รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. งบบุคลากร จำแนกตามรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- 1.1 เงินเดือนอาจารย์ ได้แก่ เงินเดือนของอาจารย์ชาวไทยที่ได้รับการจัดสรรจากส่วนของเงินแผ่นดิน คำนวณจากฐานเงินเดือนในปีพ.ศ. 2559 และปรับอัตราการขึ้นเงินเดือนร้อยละ 5 ทุกปี ดังนั้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 จนถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เป็นจำนวนทั้งหมด 11,221,712.22 บาท
- 1.2 เงินพิเศษอาจารย์ชาวต่างประเทศ ได้แก่ เงินพิเศษที่จ่ายสำหรับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ซึ่งปัจจุบันภาควิชาภาษาตะวันออกมีอาจารย์ชาวต่างประเทศทั้งหมด 6 คน ฐานเงินเดือนในปัจจุบันนี้ คือ 20,000 บาท ซึ่งเป็นอัตราเงินเดือนสำหรับอาจารย์วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ในการคำนวณต้นทุนการผลิตบัณฑิตครั้งนี้ ทางภาควิชาภาษาตะวันออก ได้มีการกำหนดเงินเดือนเป็น 26,000 บาท กล่าวคือ มีการปรับเงินเดือนให้ตรงตามวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งสอดคล้องกับเงื่อนไขการรับสมัครอาจารย์ชาวต่างประเทศของภาควิชาภาษาตะวันออก โดยมีการเพิ่มอัตราเงินเดือนสำหรับอาจารย์ชาวต่างประเทศ คนละ 6,000 บาท ในปีหนึ่ง และมีการเพิ่มขึ้นเป็น 1.05 เท่าในแต่ละปี ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 จนถึงปี พ.ศ. 2564 เงินพิเศษสำหรับอาจารย์ชาวต่างประเทศ เป็นจำนวนเงินทั้งหมด 1,861,974.00 บาท
- 1.3 เงินรางวัลอาจารย์ชาวต่างประเทศ คือ เงินรางวัลสำหรับอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีผลงานวิจัยและเผยแพร่ตามเกณฑ์ จะสามารถรับเงินรางวัลได้ในปีงบประมาณนั้นๆ จำนวนเดือนละ 2,000 บาท การคำนวณต้นทุนรวมครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คิดคำนวณจากการที่อาจารย์ชาวต่างประเทศทั้งหมดของภาควิชามีผลงานวิจัยและเผยแพร่ตามเกณฑ์ทุกปี ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 576,000.00 บาท
- 1.4 เงินเดือนเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน คือ เงินเดือนที่จ่ายสำหรับเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนของภาควิชา ซึ่งปัจจุบันมีจำนวน 1 ตำแหน่ง การคำนวณต้นทุนครั้งนี้ได้เริ่มคำนวณจากเงินเดือน ณ ปัจจุบันของเจ้าหน้าที่ และเพิ่มเป็น 1.05 เท่าในแต่ละปี ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,535,219.11 บาท

2. งบดำเนินงาน คือ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของภาควิชาภาษาตะวันออก ตลอดระยะเวลาหลักสูตร คือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,386,000.00 บาท ซึ่งจำแนกได้ดังต่อไปนี้
- 2.1 เงินประจำตำแหน่ง คือ เงินที่จ่ายสำหรับเป็นค่าตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา จำนวนเดือนละ 6,000 บาท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 288,000.00 บาท
 - 2.2 ค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพ คือ ค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพหลักสูตรในแต่ละปี โดยหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตทั้ง 3 สาขาของภาควิชา (สาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาเกาหลี) มีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ หลักสูตรละ 3,000 บาท (ค่าประธานกรรมการ 1,000 บาท ค่ากรรมการ 2 ท่าน เป็นเงิน 1,500 บาท และค่าเลขานุการ 500 บาท) ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 60,000.00 บาท
 - 2.3 ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับเป็นค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเช่าที่พัก ในการพานิสิตไปร่วมการแข่งขันในต่างจังหวัด ซึ่งค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 240,000.00 บาท
 - 2.4 ค่าประกันสังคม คือ ค่าใช้จ่ายประกันสังคมที่ภาควิชาภาษาตะวันออกต้องจ่ายให้ในส่วนของเจ้าหน้าที่ภาควิชา ซึ่งมีจำนวน 1 ตำแหน่ง เป็นจำนวนเงินเดือนละ 750 บาท ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 36,000.00 บาท
 - 2.5 ค่าสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับสมทบกองทุนเลี้ยงชีพของคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สำหรับเจ้าหน้าที่สายสนับสนุนประจำภาควิชา ปีละ 10,000 บาท ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 40,000.00 บาท
 - 2.6 ค่าธรรมเนียมวิชาและใบอนุญาตทำงาน คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับการทำวิชาและใบอนุญาตทำงานของอาจารย์ชาวต่างประเทศในภาควิชาภาษาตะวันออก ปีละ 35,000 บาท บาท ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 140,000.00 บาท
 - 2.7 ค่าวัสดุการศึกษา คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับวัสดุต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน เป็นจำนวนปีละ 30,000 บาท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 120,000.00 บาท
 - 2.8 ค่ารับรองการประชุม คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับการประชุมของภาควิชาภาษาตะวันออก ซึ่งเป็นจำนวนปีละ 13,500 บาท ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 54,000.00 บาท
 - 2.9 ค่าโปรแกรม Antivirus คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับการลงโปรแกรม Antivirus ให้กับคอมพิวเตอร์ของภาควิชาในแต่ละปี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 15 เครื่อง โดยมีค่าใช้จ่ายเครื่องละ 500 บาท ดังนั้น ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 30,000 บาท
 - 2.10 ค่าถ่ายเอกสาร (จ่ายให้สำนักงาน) คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับการถ่ายเอกสารของภาควิชา รวมไปถึงเอกสารสำหรับการเรียนการสอน ที่ภาควิชาต้องจ่ายให้สำนักงานคณะมนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ ซึ่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 84,000.00 บาท

2.11 ค่าไปรษณีย์ส่งเอกสารเชิญอาจารย์ชาวต่างประเทศ คือ ค่าไปรษณีย์ในการส่งเอกสารไปต่างประเทศ เพื่อเชิญอาจารย์ชาวต่างประเทศมาสอนให้กับภาควิชาภาษาตะวันออก ซึ่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 24,000.00 บาท

2.12 งบประมาณสัมพันธ คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์หลักสูตรต่างๆ ของภาควิชา ซึ่งเกิดขึ้นในปีแรกของหลักสูตร เป็นจำนวน 150,000.00 บาท

3. งบลงทุน (ค่าเสื่อมราคาและค่าซ่อมแซม) คือ ค่าเสื่อมราคาของวัสดุสำนักงานและค่าใช้จ่ายเพื่อซ่อมแซมของภาควิชา อันได้แก่

3.1 ค่าเสื่อมราคา คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับการเสื่อมราคาต่อปีของอุปกรณ์ เครื่องมือ เช่น จอแสดงผล เครื่องกระจายสัญญาณ เครื่องบันทึกภาพ เครื่องขยายเสียง เป็นต้น รวมไปถึงการปรับปรุงห้องต่างๆ ของภาควิชา เป็นจำนวนปีละ 311,321.85 บาท ดังนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,245,287.40 บาท

3.2 ค่าซ่อมแซมโน้ตบุ๊ก คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับการซ่อมแซมโน้ตบุ๊กของภาควิชาภาษาตะวันออก ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 8 เครื่อง เป็นจำนวนปีละ 75,000 บาท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 300,000.00 บาท

3.3 ค่าซ่อมแซมเครื่องปรับอากาศ คือ ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมเครื่องปรับอากาศในห้องทำงานของภาควิชาภาษาตะวันออก ปีละ 30,000 บาท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 120,000.00 บาท

4. งบเงินอุดหนุน คือ งบประมาณที่ใช้เพื่อการสนับสนุนการเรียนการสอนของภาควิชาภาษาตะวันออก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 272,500.00 บาท จำแนกได้ดังนี้

4.1 โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทย-จีน ญี่ปุ่น เกาหลี คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อใช้ในโครงการเพื่อสืบสานวัฒนธรรมไทย-จีน ญี่ปุ่น เกาหลี โดยแต่ละหลักสูตร ตลอดระยะเวลา 4 ปีจะมีการจัดทำโครงการนี้ 1 ครั้ง เพื่อเป็นการเผยแพร่และเพื่อให้บัณฑิตได้เข้าใจถึงวัฒนธรรมแต่ละประเทศได้ดียิ่งขึ้น โดยมีค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการสาขาวิชาละ 15,000 บาท ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 45,000.00 บาท

สาขาวิชาทั้ง 3 ภาษาสนับสนุนให้บัณฑิตจัดกิจกรรมนี้ขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลากว่าสิบปี ประสบความสำเร็จในการเผยแพร่วัฒนธรรมของทั้งสามประเทศ กิจกรรมมีพัฒนาการอย่างเห็นได้ชัด และได้รับความสนใจจากชุมชนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ดังจะเห็นได้จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ กระตือรือร้นในการส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมและการประกวดความสามารถหลายประเภทภายในงาน อย่างต่อเนื่องทุกปี นับเป็นการประชาสัมพันธ์การเรียนการสอนของภาควิชาภาษาตะวันออกให้สถาบันการศึกษาอื่นได้ทราบ และชุมชนชาวต่างชาติก็ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมนี้ เป็นการสานสัมพันธ์ระหว่างกัน ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ

วัฒนธรรมที่แตกต่าง การประกวดความสามารถประเภทต่าง ๆ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนภาษาจีน ญี่ปุ่นและเกาหลี หรือผู้สนใจวัฒนธรรมนั้น ๆ มีความอุตสาหะในการพัฒนาตนเอง จึงนับได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ควรให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดงานที่มีคุณภาพ และเป็นประโยชน์สูงสุด กับผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย

- 4.2 โครงการฝึกแนะนำสถานที่ (จีน, ญี่ปุ่น) คือ ค่าใช้จ่ายในโครงการฝึกแนะนำสถานที่ ซึ่งเป็นโครงการที่กำหนดไว้ในรายวิชาภาษาจีนเพื่อมัคคุเทศก์ และภาษาญี่ปุ่นเพื่อมัคคุเทศก์ โดยที่นิสิตที่เข้ามาเรียนในหลักสูตรนั้น ต้องเข้าร่วมโครงการฝึกปฏิบัติดังกล่าว ค่าใช้จ่ายในโครงการนี้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 10,000.00 บาท

กิจกรรมฝึกฝนการเป็นมัคคุเทศก์นี้ ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลากว่าสิบปีเช่นกัน เป็นการพานิสิตออกนอกสถานที่ ฝึกฝนการปฏิบัติในสถานที่จริง นับว่าเป็นการฝึกฝนที่ก่อให้เกิดประสบการณ์แก่นิสิต

อันจะนำไปใช้ประกอบอาชีพ หรือประยุกต์ใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ได้ในอนาคต

- 4.3 เชิญวิทยากรพิเศษ คือ ค่าใช้จ่ายในการเชิญวิทยากรพิเศษจากภายนอกมาให้ความรู้กับนิสิตในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้นิสิตได้รับความรู้ที่หลากหลาย และมีโลกทัศน์ใหม่ที่เปิดกว้าง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2564 ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 70,000.00 บาท

การเชิญวิทยากรพิเศษผู้มีความรู้ความสามารถในศาสตร์นั้น ๆ หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ มาบรรยายพิเศษแก่ผู้เรียนถือเป็นเรื่องที่สำคัญมากและได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้เรียน จะทำให้นิสิตได้ฟังสิ่งแปลกใหม่นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนปกติกับอาจารย์ประจำวิชา นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างแรงบันดาลใจใหม่ๆ แก่นิสิตด้วย

- 4.4 โครงการพบผู้ปกครองนิสิตใหม่ คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการพบผู้ปกครองนิสิตใหม่ทั้ง 3 สาขาวิชา เพื่อเป็นการแนะนำและชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรให้กับผู้ปกครองของนิสิตใหม่ เป็นจำนวน 3,000.00 บาท

โครงการนี้เป็นโครงการที่ภาควิชาภาษาตะวันออกเริ่มขึ้นใหม่ เนื่องจากตระหนักในความสำคัญในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรให้กับผู้ปกครอง ในปัจจุบันผู้ปกครองตื่นตัวที่จะทราบรายละเอียดของหลักสูตรที่บุตรหลานของตนจะเรียนจนสำเร็จการศึกษา ดังนั้นการชี้แจงรายละเอียดหลักสูตรให้แก่เพียงนิสิตได้ทราบดังที่ปฏิบัติมาในอดีต จึงเป็นการไม่เพียงพอ การชี้แจงหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนให้กับผู้ปกครองได้ทราบนั้นมีความจำเป็น เป็นการเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย และจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งสองฝ่ายตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ศึกษาในหลักสูตรด้วย

- 4.5 โครงการส่งเสริมสมรรถนะเฉพาะด้าน คือ ค่าใช้จ่ายโครงการที่ภาควิชาภาษาตะวันออกได้จัดให้นิสิตขณะศึกษาอยู่ในหลักสูตร เพื่อเป็นการส่งเสริมสมรรถนะเฉพาะด้านที่ทันสมัย เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การทำงานของนิสิต เป็นจำนวน 5,000.00 บาท

ภาควิชาภาษาตะวันออกตระหนักถึงความสำคัญของทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการทำงานและการใช้ชีวิตในอนาคตของนิสิตนอกเหนือจากความรู้ความเชี่ยวชาญด้านภาษา จึงพิจารณาจะจัดการฝึกอบรมสมรรถนะเฉพาะด้าน เช่นการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ แก่นิสิตด้วย

- 4.6 โครงการเตรียมความพร้อมสู่การทำงาน คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการเตรียมความพร้อมสู่การทำงานของนิสิต โดยภาควิชาภาษาตะวันออกมีโครงการให้นิสิตได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ระหว่างการศึกษา ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เป็นจำนวน 30,000.00 บาท
- ภาควิชาภาษาตะวันออกต้องการให้นิสิตได้เรียนรู้จากการศึกษาดูงานในสถานที่จริง อาทิ สถานประกอบการต่าง ๆ ที่อาจจะเกี่ยวข้องกับการทำงานของนิสิตในอนาคต การดูงานนอกสถานที่นี้จะเป็นการกระตุ้นให้นิสิตเรียนรู้ และพบเห็นสิ่งใหม่ๆ สถานการณ์จริง ตลอดจนได้เรียนรู้วัฒนธรรมในการทำงานซึ่งจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคตได้
- 4.7 โครงการประกวดความสามารถ คือ ค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับโครงการประกวดความสามารถ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ภาควิชา เป็นจำนวน 100,000.00 บาท
- โครงการนี้จะประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับวงการวิชาการของภาษานั้นๆ ทำให้สถาบันที่ส่งผู้เข้าประกวดฝึกฝนเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน ผู้เข้าประกวด และทางฝ่ายผู้จัดคือภาควิชา คณะ และมหาวิทยาลัย ก็จะเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น เป็นการสร้างเครือข่ายทางวิชาการให้กว้างขวางขึ้นอีกด้วย
- 4.8 โครงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ใช้บัณฑิต (ระดับผู้บริหาร) คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างภาควิชาภาษาตะวันออกกับผู้ใช้บัณฑิตในระดับผู้บริหาร เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลจุดเด่นและจุดด้อยของหลักสูตร อันจะนำไปสู่การพัฒนายกระดับหลักสูตรให้สอดคล้องต่อความต้องการของตลาดต่อไป ซึ่งภาควิชาภาษาตะวันออกมีโครงการเชิญผู้บริหารจากบริษัทที่เกี่ยวข้อง สาขาวิชาละ 5 บริษัท โดยค่าใช้จ่ายทั้งหมดเป็นจำนวน 4,500.00 บาท
- ภาควิชาทราบที่ว่าบัณฑิตทั้งสามสาขาวิชาได้เข้าทำงานในกิจการต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่อยู่ในภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมในภาคตะวันออก ภาควิชาได้ผลิตบัณฑิตอย่างต่อเนื่องหากแต่ได้รับเสียงสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับบัณฑิตจากนายจ้างน้อยมาก เท่าที่ผ่านมาเป็นการสำรวจโดยแบบสอบถาม ในครั้งนี้ภาควิชามีความต้องการที่จะทราบความคิดเห็นแบบการแลกเปลี่ยน และสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อการพัฒนาหลักสูตร และเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสถาบันและภาคธุรกิจ ซึ่งคาดการณ์ว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับทุกฝ่าย

5. งบประมาณบุคลากร คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อให้บุคลากรในภาควิชาภาษาตะวันออกได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อการพัฒนาในสายงาน ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 150,000.00 บาท

2. การคำนวณต้นทุนต่อหัวของนิสิต ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

การคำนวณต้นทุนต่อหัวของนิสิตที่ศึกษาในหลักสูตรของภาควิชาภาษาตะวันออกนั้นผู้วิจัยได้มีการรวบรวมและคำนวณข้อมูล ตามสูตรคำนวณ ดังนี้

$$\text{ต้นทุนต่อหัวของนิสิต} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายแยกตามหลักสูตร}}{\text{จำนวนนิสิตตามแผนการรับเข้าของแต่ละหลักสูตร}}$$

จากผลการคำนวณต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก พบว่าค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร คือ 18,668,692.73 บาท (รายละเอียดดังตารางที่ 1) และจำนวนนิสิตตามแผนการรับเข้าของภาควิชา คือ 120 คน (สาขาวิชาละ 40 คน) ดังนั้นค่าต้นทุนต่อหัวของนิสิตสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลคำนวณต้นทุนต่อหัวของนิสิต ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา

	ภาควิชาภาษาตะวันออก				
	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	รวม
ต้นทุนรวม	4,723,760.85	4,315,357.80	4,487,659.60	4,668,576.48	18,668,692.73
จำนวนนิสิต					120.00
ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรเฉลี่ยต่อหัว					155,572.44
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวต่อภาคการศึกษา					19,446.55

จากข้อมูลตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ต้นทุนรวมในการจัดการเรียนการสอนของภาควิชาภาษาตะวันออก สำหรับปี 2561 ถึง 2564 รวมทั้งหมด 18,668,692.73 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรเฉลี่ยคนละ 155,572.44 บาท ซึ่งตั้งแต่ปี 2561 ถึง 2564 มีภาคการศึกษาทั้งหมด 8 ภาคการศึกษา ดังนั้นต้นทุนการจัดการเรียนการสอนเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา คือ คนละ 19,446.55 บาท

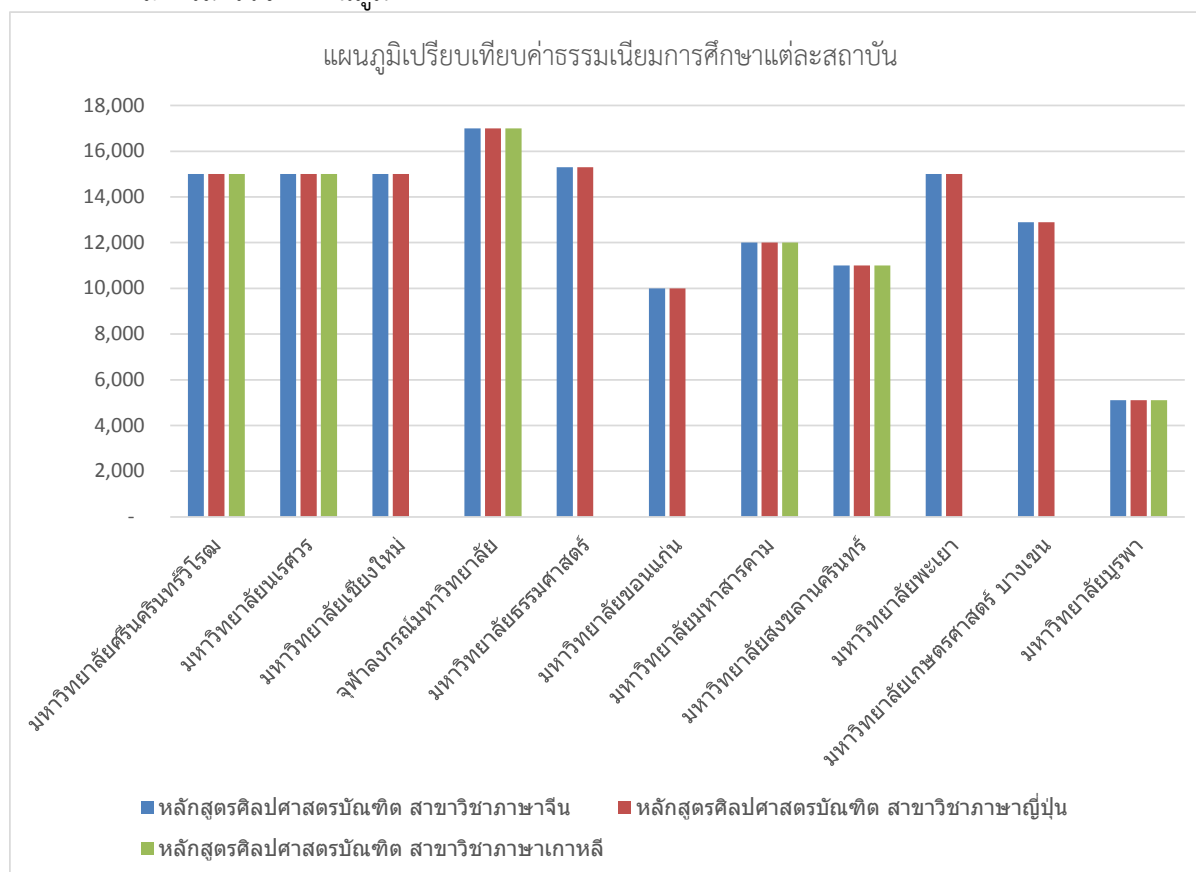
3. การเปรียบเทียบต้นทุนต่อหัวของนิสิตกับค่าธรรมเนียมการศึกษาของนิสิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ของสถาบันการศึกษาอื่นที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ของแต่ละสถาบัน

ในงานวิจัยต้นทุนครั้งนี้ภาควิชาภาษาตะวันออกได้สำรวจอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในสังกัดรัฐบาลในภายในประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 10 แห่ง รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาของสาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาเกาหลี เป็นจำนวน 15,000 บาทต่อภาคการศึกษา

2. มหาวิทยาลัยนเรศวร กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาของสาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาเกาหลี เป็นจำนวน 15,000 บาทต่อภาคการศึกษา
3. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาของสาขาวิชาภาษาจีน และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น เป็นจำนวน 15,000 บาทต่อภาคการศึกษา แต่ไม่พบข้อมูลของสาขาวิชาภาษาเกาหลี
4. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาของสาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาเกาหลี เป็นจำนวน 17,000 บาทต่อภาคการศึกษา
5. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาของสาขาวิชาภาษาจีน และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น เป็นจำนวน 15,300 บาทต่อภาคการศึกษา แต่ไม่พบข้อมูลของสาขาวิชาภาษาเกาหลี
6. มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาของสาขาวิชาภาษาจีน และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น เป็นจำนวน 10,000 บาทต่อภาคการศึกษา แต่ไม่พบข้อมูลของสาขาวิชาภาษาเกาหลี
7. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาของสาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาเกาหลี เป็นจำนวน 12,000 บาทต่อภาคการศึกษา
8. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาของสาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาเกาหลี เป็นจำนวน 11,000 บาทต่อภาคการศึกษา
9. มหาวิทยาลัยพะเยา กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาของสาขาวิชาภาษาจีน และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น เป็นจำนวน 15,000 บาทต่อภาคการศึกษา แต่ไม่พบข้อมูลของสาขาวิชาภาษาเกาหลี
10. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาของสาขาวิชาภาษาจีน และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น เป็นจำนวน 12,900 บาทต่อภาคการศึกษา แต่ไม่พบข้อมูลของสาขาวิชาภาษาเกาหลี

ผลการสำรวจจัดแผนภูมิ

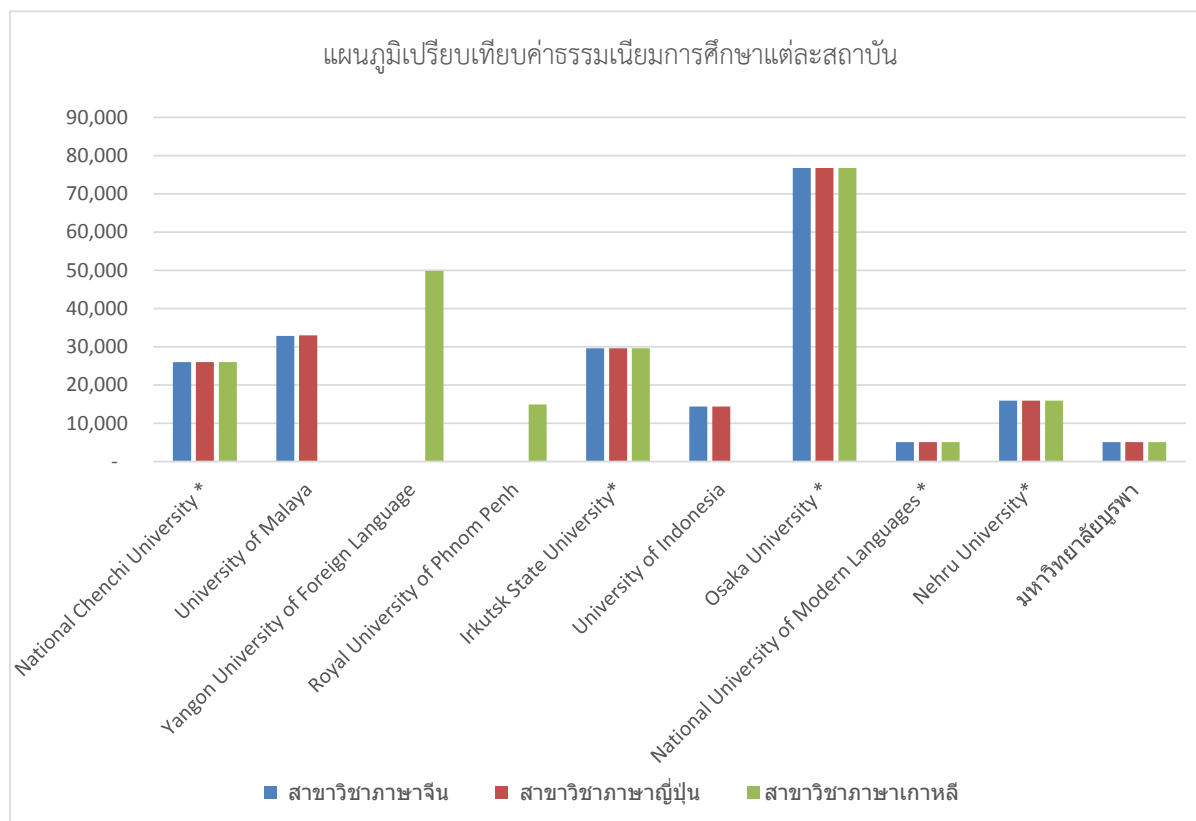
จากแผนภูมิเปรียบเทียบค่าธรรมเนียมการศึกษาของแต่ละสถาบันซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยในสังกัดรัฐบาลพบว่า ทุกมหาวิทยาลัยมีค่าธรรมเนียมการศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตทั้งสามสาขา คือ สาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาไทย และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ในอัตราที่เท่ากัน โดยส่วนใหญ่จะมีค่าธรรมเนียม 15,000 บาท ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพะเยา เป็นต้น มหาวิทยาลัยที่มีค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงที่สุด คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 17,000 บาท มหาวิทยาลัยที่มีค่าธรรมเนียมการศึกษาน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวนประมาณ 5,170 บาท ค่าธรรมเนียมการศึกษาของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนและภาษาไทย โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษา เป็นจำนวน 13,820 บาท ส่วนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษนั้น เป็นจำนวน 14,000 บาท

**4. การเปรียบเทียบต้นทุนต่อหัวของนิสิตกับค่าธรรมเนียมการศึกษาของนิสิต หลักสูตรปริญญาตรี
ของสถาบันการศึกษาอื่นในต่างประเทศ ที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ของแต่ละสถาบัน**

ในงานวิจัยต้นทุนครั้งนี้ภาควิชาภาษาตะวันออกได้สำรวจอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยต่างๆ ในต่างประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 9 แห่ง และคิดคำนวณเป็นเงินบาท โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยน
จากธนาคารแห่งประเทศไทย วันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2562 รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. National Chenchi University ไต้หวัน กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาสำหรับสาขาสังคมศาสตร์
เป็นจำนวน 26,000 บาท ต่อภาคการศึกษา
2. University of Malaya ประเทศมาเลเซีย กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาสำหรับสาขาวิชาภาษาจีน
เป็นจำนวน 32,842 บาท และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น เป็นจำนวน 32,998 ต่อภาคการศึกษา และไม่ปรากฏข้อมูล
ของสาขาวิชาเกาหลี
3. Yangon University of Foreign Language ประเทศเมียร์มา กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษา
สาขาวิชาเกาหลี จำนวน 49,862 บาทต่อภาคการศึกษา แต่ไม่ปรากฏข้อมูลสาขาวิชาภาษาจีนและสาขาวิชา
ภาษาญี่ปุ่น
4. Royal University of Phnom Penh ประเทศกัมพูชา กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาสาขาวิชา
เกาหลี จำนวน 14,958 บาทต่อภาคการศึกษา แต่ไม่ปรากฏข้อมูลสาขาวิชาภาษาจีนและสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น
5. Irkutsk State University ประเทศรัสเซีย กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาสาขาวิชาภาษาศาสตร์
เป็นจำนวน 29,653 บาทต่อภาคการศึกษา
6. University of Indonesia ประเทศอินโดนีเซีย กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาสาขาวิชาเกาหลี
และสาขาวิชาภาษาจีนจำนวน 14,440 บาทต่อภาคการศึกษา แต่ไม่ปรากฏข้อมูลของสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น
7. Osaka University ประเทศญี่ปุ่น กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 76,774
บาทต่อภาคการศึกษา
8. National University of Modern Languages ประเทศปากีสถาน กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษา
สาขาภาษา จำนวน 5,133 บาทต่อภาคการศึกษา
9. Nehru University ประเทศอินเดีย กำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ เป็นจำนวน 15,920 บาทต่อภาคการศึกษา

ผลการสำรวจต้นทุนต่อไป

หมายเหตุ มหาวิทยาลัยที่มีเครื่องหมาย * ด้านหลังชื่อ แสดงถึงไม่มีการระบุสาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และภาษาเกาหลี

จากแผนภูมิเปรียบเทียบค่าธรรมเนียมการศึกษาของสถาบันต่างๆ ในต่างประเทศ จะเห็นว่ามหาวิทยาลัย Osaka University ประเทศญี่ปุ่น มีค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงที่สุด คือ ภาควิชาการศึกษาละ 76,774 บาท รองลงมา ได้แก่ University of Malaya ประเทศมาเลเซีย คือ ภาควิชาการศึกษาละ 32,842 บาท ส่วนสถาบันที่มีค่าธรรมเนียมการศึกษาน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัย National University of Modern Languages ประเทศปากีสถาน คือ ภาควิชาการศึกษาละ 5,133 บาท แต่หากเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยบูรพาแล้ว พบว่าไม่ว่าจะเป็นสาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น หรือภาษาเกาหลีก็ตาม ค่าธรรมเนียมการศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพานับเป็นจำนวนที่ต่ำที่สุด คือ 5,100 บาทต่อภาคการศึกษา

เมื่อพิจารณาเป็นสาขารายวิชาแล้ว พบว่า สาขาวิชาภาษาจีนมีค่าธรรมเนียมการศึกษาโดยเฉลี่ยเป็นจำนวนภาควิชาการศึกษาละ 28,680.29 บาท สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นมีค่าธรรมเนียมการศึกษาโดยเฉลี่ยเป็นจำนวนภาควิชาการศึกษาละ 28,702.57 บาท สาขาวิชาภาษาเกาหลีมีค่าธรรมเนียมการศึกษาโดยเฉลี่ยเป็นจำนวนภาควิชาการศึกษาละ 31,185.71 บาท

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษา คำนวณ และวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาเกาหลี ของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อให้ทราบต้นทุนต่อหัวของนิสิตแต่ละหลักสูตร เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิต และกำหนดค่าบำรุงการศึกษาตามความเป็นจริง

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

จากการวิเคราะห์ต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ต้นทุนรวมของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับปี 2561 ถึง 2564 เป็นเงินทั้งสิ้น 18,668,692.73 บาท แบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่ งบบุคลากร 15,194,905.33 บาท งบดำเนินงาน 1,386,000 บาท งบลงทุน

(ค่าเสื่อมราคาและค่าซ่อมแซม) 1,665,287.40 บาท งบเงินอุดหนุน 272,500.00 บาท งบพัฒนาบุคลากร 150,000.00 บาท

คิดเป็นร้อยละได้ดังนี้คือ

- 1) งบบุคลากรร้อยละ 81.39
- 2) งบดำเนินการร้อยละ 7.42
- 3) งบลงทุนร้อยละ 8.92
- 4) งบเงินอุดหนุนร้อยละ 1.46
- 5) งบพัฒนาบุคลากรร้อยละ 0.83

2. การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหัวของนิสิตของภาควิชาศิลปศาสตรบัณฑิต (3 สาขา) ของภาควิชาภาษาตะวันออก

คำนวณโดยนำค่าใช้จ่ายแยกตามหลักสูตร ซึ่งแจกแจงโดยละเอียดในบทที่ 4 หารด้วยจำนวนนิสิตตามแผนการรับแต่ละหลักสูตร

ผลการคำนวณพบว่า ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรตั้งแต่ปี 2561 ถึง 2564 เป็นเงิน 18,668,692.73 บาทจำนวนนิสิตตามแผนการรับคือ 120 คน (สาขาละ 40 คน) ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรเฉลี่ยคนละ 155,572.44 บาท แบ่งเป็น 8 ภาคการศึกษา ดังนั้นต้นทุนการจัดการเรียนการสอนเฉลี่ย ต่อภาคการศึกษาคือคนละ 19,446.55 บาท

3. การเปรียบเทียบต้นทุนต่อหัวของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต

จากการเปรียบเทียบ อัตราการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ของสถาบันอื่นที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ของแต่ละสถาบัน ช่างเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน พบว่าทุกมหาวิทยาลัยได้มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเกาหลี ในอัตราที่เท่ากัน โดยส่วนใหญ่จะมีค่าธรรมเนียม 15,000 บาท ได้แก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพะเยา เป็นต้น มหาวิทยาลัยที่มีค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงสุดคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (17,000 บาท) มหาวิทยาลัยที่มีค่าธรรมเนียมการศึกษาต่ำที่สุดคือมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวนประมาณ 5,170 บาท

ค่าธรรมเนียมการศึกษาของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น โดยเฉลี่ยต่อภาคการศึกษาเป็นเงิน 13,820 บาท ส่วนสาขาวิชาภาษาเกาหลีเป็นจำนวน 14,000 บาท

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ต้นทุนตลอดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเกาหลี ทั้งหมด เป็นเงิน 18,668,692.73 บาท ซึ่งนิสิตที่จะรับ มีจำนวน 120 คน โดยค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร (8 ภาคการศึกษา) เป็นเงิน 155,572.44 บาท เฉลี่ยภาคการศึกษาละ 19,446.55 บาท

อนึ่ง ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้เปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีนเมื่อ พ.ศ. 2538 สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นเมื่อ พ.ศ. 2539 และสาขาวิชาภาษาเกาหลีเมื่อ พ.ศ. 2542 นับเป็นเวลากว่าสองทศวรรษที่ผลิตบัณฑิตซึ่งมีคุณภาพออกสู่สังคมภาคตะวันออกและประเทศไทย คุณภาพของบัณฑิตเป็นที่ยอมรับในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมเป็นอย่างดี โดยสามารถพิจารณาได้จากภาวะการได้งานของบัณฑิตทั้งสามสาขาวิชา ที่สำรวจอย่างต่อเนื่องโดยกองแผนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา และการที่บริษัทเป็นจำนวนมาก ติดต่อโดยตรงมาที่ภาควิชาเพื่อแสวงหาบัณฑิตจบใหม่เข้าไปทำงาน อีกทั้งมหาวิทยาลัยในต่างประเทศที่ยินดีเชื่อมความสัมพันธ์ทางด้านวิชาการ โดยทำบันทึกความร่วมมือทางวิชาการต่างๆ ก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เป็นการสร้างโอกาสใหม่ๆทางการศึกษาให้กับนิสิตที่จะได้มีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความรู้กับนักศึกษาชาวต่างประเทศ และการไปศึกษาที่ประเทศนั้นๆ

ทว่า เมื่อสภาวะทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากตลอดระยะเวลากว่า 20 ปี ทำให้ภาควิชาภาษาตะวันออก ซึ่งมุ่งเน้นในการควบคุมคุณภาพของการจัดการหลักสูตร และการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเช่นที่ผ่านมาต้องประสบปัญหาในการบริหารงบประมาณเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในหมวดเงินเดือนที่ต้องตัดทอนลงไปเป็นจำนวนมากทำให้นิสิตขาดโอกาสที่ดีในการศึกษาเล่าเรียนอย่างมีประสิทธิภาพไป เป็นระยะเวลาอันยาวนาน

บัดนี้ภาควิชาตระหนักถึงวิกฤติที่เกิดขึ้นนี้ จึงได้มีการจัดทำงานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนนี้ขึ้น เพื่อให้ภาควิชาสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกสู่สังคมได้อย่างต่อเนื่องดังเช่นที่ผ่านมา ดังจะเห็นได้จากการมีโครงการสนับสนุนการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิตเพิ่มขึ้นมาอีกหลายโครงการ

(ดังแสดงในบทที่ 4 หมวดเงินอุดหนุนข้อ 4) ซึ่งเมื่อมีการจัดสรรงบประมาณในหมวดนี้ตามแผนแล้ว จะทำให้การเรียนการสอน และการทำกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะและการเรียนรู้ของนิสิต เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยนี้จะทำให้ทราบต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง และทำให้ภาควิชาสามารถบริหารจัดการกิจกรรมต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพของทั้งสามสาขาวิชาออกไปมีบทบาทในการพัฒนาสังคมภาคตะวันออก ในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการรวบรวมข้อมูล ทำให้ทราบว่า การบันทึกค่าใช้จ่ายภาควิชา มีผลโดยตรงต่อการคำนวณต้นทุนต่อหัวนิสิต หากทางภาควิชาสามารถบันทึกค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นตามหน่วยต้นทุนที่มีการใช้จ่ายทั้งหมด จะช่วยให้สะดวกต่อการบันทึกต้นทุน และสามารถประมาณการต้นทุนผลิตบัณฑิตได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น

บรรณานุกรม

กิริติ พงษ์ภมร. (2552). *โปรแกรมช่วยวิเคราะห์ต้นทุนฐานกิจกรรมในระบบ งานคลังสินค้า*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี).

ชนิกานต์ แก้วเทพ และ ชนพัฒน์ มั่นทเล. (2556). *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย ต่อหัวนักศึกษาในระดับปริญญาตรีภาค ปกติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

ธนรุจ โรจน์มานะวงศ์. (2558). *การวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี กรณีศึกษา นิสิตสาขาวิชา วิทยาศาสตร์การเดินเรือ คณะพาณิชยนาวินาชาชาติ*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา.

มูทิตา ชิงห์. (2556). *ต้นทุนต่อหัวนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*. สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2540). *การบัญชีต้นทุน 1*. กรุงเทพมหานคร : แมคกรอ-ฮิล อินเทอร์เน็ต เนชั่นแนล เอ็นเตอร์ไพรส์